

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΒΡΟΥ

Αναδρομή στην ιστορία

Έρευνα – Κείμενο: Γιάννης Κουκμάς

Σχεδιασμός – Επεξεργασία: Πάνος Δούκας

Διόρθωση – Επιμέλεια: Βέρα Τσαγκάρη

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ
ΕΒΡΟΥ

ΠΑΑ 2007-2013

Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης:
Η Ευρώπη επενδύει στις αγροτικές περιοχές

LEADER

Το παρόν συγχρηματοδοτήθηκε από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων

Copyright © Επιμελητήριο Έβρου – Γιάννης Κουκμάς, Αλεξανδρούπολη 2017

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου ή τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού που κυρώθηκε με το ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, σελιδοποίησης, εξωφύλλου και γενικότερα της όλης αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές, ηλεκτρονικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Εκδότης: Επιμελητήριο Έβρου

Λεωφόρος Δημοκρατίας 307, 68132, Αλεξανδρούπολη

τηλ.: 2551026223, 2551026537, 2551035848

Email: epimevro@otenet.gr

www.evroschamber.gr

ISBN 978-618-83346-0-1

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα Προέδρου Επιμελητηρίου Έβρου	7
Χαιρετισμοί τέως Προέδρων Επιμελητηρίου Έβρου	8
Συνοπτική παρουσίαση του Επιμελητηρίου Έβρου	10
Στοιχεία επικοινωνίας Επιμελητηρίου Έβρου	15
Επιμελητήριο Έβρου	
Ο Θεσμός των Επιμελητηρίων στην Ελλάδα	19
Το Επιμελητήριο Έβρου	22
Το κτίριο του Επιμελητηρίου	26
Η δραστηριότητά του	32
Οι διατελέσαντες αιρετοί Πρόεδροι	37
Οι Διοικήσεις	39
Παρεμβάσεις του Επιμελητηρίου Έβρου για την τοπική ανάπτυξη	47
Κοινωνική προσφορά	55
Εμπορική Έκθεση Αλεξανδρούπολης	58
Διεθνής Έκθεση Alexro	60
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης	64
Συνεταιριστική Τράπεζα Έβρου	68
Τόποι του Έβρου	
Αλεξανδρούπολη	73
Σιδηρόδρομος	84
Λιμάνι	87
Φάρος	90
Αεροδρόμιο	93
Σουφλί	96
Διδυμότειχο	102
Νέα Ορεστιάδα	108
Σαμοθράκη	115
Υπόμνημα	
Πηγές	123
Ευχαριστίες	127
Πληροφορίες Φωτογραφιών	127

Αγαπητές φίλες και φίλοι

Η διαδρομή του Επιμελητηρίου Έβρου ξεκινάει την 5η Οκτωβρίου 1921 στο σταυροδρόμι τριών εθνών, στην πρωτεύουσα του Νομού Έβρου, την Αλεξανδρούπολη.

Στα 97 χρόνια της διαδρομής του συνέβαλε ως θεσμός στην ανάπτυξη του εμπορίου, της βιομηχανίας και της επιχειρηματικότητας. Σχεδόν ένας αιώνας έργων και δράσεων είναι η παρακαταθήκη του Επιμελητηρίου Έβρου που θεωρήσαμε υποχρέωση να διατηρήσουμε ζωντανή με την παρουσίασή της μέσα από τις σελίδες του Λευκώματος «Επιμελητήριο Έβρου: Αναδρομή στην ιστορία». Με τον τρόπο αυτό διηγούμαστε την ιστορία του Επιμελητηρίου, η οποία αποτελεί και μία σημαντική πτυχή της ιστορίας του Έβρου γενικότερα.

Ξεφυλλίζοντας τις σελίδες της ιστορίας του Επιμελητηρίου Έβρου ο αναγνώστης θα βιώσει τις ιστορικές στιγμές και γεγονότα που καθόρισαν το παρελθόν, οικοδόμησαν το παρόν και διαμορφώνουν το μέλλον του τόπου μας. Θα συναντήσει όλες εκείνες τις προσωπικότητες του παρελθόντος που με τις πρωτοβουλίες και τα έργα τους συνέβαλαν αποφασιστικά στην εξωστρέφεια της περιοχής μας, στην καθιέρωση διακρατικών σχέσεων και συναλλαγών σε όλους τους τομείς της οικονομίας και στην υλοποίηση σημαντικών έργων υποδομής.

Σήμερα το Επιμελητήριο έχει επίγνωση του ζωτικού ρόλου του όσον αφορά την ανάγκη ανταπόκρισης στα τρέχοντα ζητήματα που αντιμετωπίζει ο ιδιωτικός τομέας. Λειτουργεί με το όραμα της δημιουργίας υπηρεσιών, υποδομών και εργαλείων για τη διαμόρφωση ενός δυναμικού επιχειρηματικού οικοσυστήματος με στόχο τη διάκριση των μελών του στην παγκόσμια αγορά.

Ο θεσμός αφιερωμένος στο μέλλον της επιχειρηματικότητας ενθαρρύνει την ταχεία ανάπτυξη και επέκταση του εμπορίου, της βιομηχανίας και των υπηρεσιών. Συνεργάζεται με όλους τους θεσμικούς φορείς δημιουργώντας γέφυρες συνεργιών με στόχο την εξέλιξη των μελών του και την ανάδειξη της περιοχής μας σε περιφερειακό εμπορικό κόμβο.

Με την προσδοκία ότι αυτό το Λευκώμα θα δημιουργήσει μία σύνδεση με το έργο και τις αξίες του Επιμελητηρίου θα ήθελα να ευχαριστήσω τα 8.300 μέλη μας για την εμπιστοσύνη και την υποστήριξη του επιμελητηριακού θεσμού.

Χριστόδουλος Τσσιφίδης
Πρόεδρος Επιμελητηρίου Έβρου

Χαιρετισμοί τέως Προέδρων Επιμελητηρίου Έβρου

Με ιδιαίτερη συγκίνηση χαιρετίζω την έκδοση αυτή του Επιμελητηρίου Έβρου και συγχαίρω την Διοίκηση για αυτή την πρωτοβουλία. Έχοντας υπηρετήσει από την θέση του Προέδρου τον Επιμελητηριακό θεσμό από το 1993 έως και τον Ιούνιο του 2010, όπου και παραιτήθηκα λόγω συνταξιοδότησης, μετά από 18 χρόνια συνεχούς προσφοράς. Από την θέση πλέον του επίτιμου Προέδρου του Επιμελητηρίου Έβρου, νιώθω ιδιαίτερη χαρά βλέποντας ότι η γενιά που μας διαδέχθηκε, φροντίζει να μεταφέρει μέσα από αυτό το ιστορικό λεύκωμα τις προσπάθειες των προηγούμενων διοικήσεων, από την ίδρυση του μέχρι και σήμερα. Είναι πραγματική τιμή για όλους εμάς που ο καθένας με την σειρά του έβαζε το δικό του λιθαράκι στην διαχρονική προσπάθεια στήριξης της επιχειρηματικότητας στον ακριτικό νομό μας.

Φίλες και φίλοι, καλή ανάγνωση!

Νικόλαος Δαστερίδης

Φίλες και φίλοι,

Το Επιμελητήριο Έβρου αποτέλεσε και αποτελεί μέσα από τον θεσμικό του ρόλο πυλώνα στήριξης της ανάπτυξης της επιχειρηματικότητας του Νομού μας. Μέσα στα πολλά χρόνια συμμετοχής μου στην Διοίκηση του Επιμελητηρίου μας, πιστεύω ότι πετύχαμε πολλά που αφορούσαν αναπτυξιακούς Νόμους, κίνητρα ανάπτυξης και επέκτασης των επιχειρήσεων, κίνητρα λειτουργικά. Θα πετυχαίναμε δε περισσότερα αν οι εκάστοτε κυβερνώντες αντιμετώπιζαν με μεγαλύτερη προσοχή και σοβαρότητα τις διαρκείς προτάσεις μας για την ανάπτυξη του Νομού μας και την διατήρηση των θέσεων εργασίας, προτάσεις που προκύπτουν από την εμπειρία μας και την αγάπη για τον τόπο μας.

Εύχομαι καλή συνέχεια και κουράγιο σε όλους σας.

Λεωνίδας Κίτσιος

Υπήρξα μέλος του Επιμελητηρίου από το 1953. Στην Διοίκηση του Επιμελητηρίου βρίσκομαι από το 1973 ως Αντιπρόεδρος και μετέπειτα Πρόεδρος έως το 1993. Κατά την διάρκεια αυτή υπήρξα μέλος της Διοικητικής Επιτροπής της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος και διετέλεσα Πρόεδρος της Περιφερειακής Ένωσης Επιμελητηρίων (Π.Ε.Ε.). Κατά την διάρκεια της θητείας της τότε Διοίκησης εισηγηθήκαμε και πετύχαμε μεταξύ άλλων τα κάτωθι:

- Η ψήφιση του πρώτου Αναπτυξιακού Νόμου 289/1975.
- Η ίδρυση και λειτουργία Ιατρικής Σχολής στην Αλεξανδρούπολη, καθώς και η μετέπειτα χωροθέτησή της στην περιοχή Δραγάνα.
- Ίδρυση της Βιομηχανικής Περιοχής στον Άβαντα.
- Εκπόνηση της πρώτης μελέτης για την αξιοποίηση του λιμένα Αλεξανδρούπολης.
- Η απαίτηση δημιουργίας της εθνικής οδού Κήπων - Ηγουμενίσσας.
- Διεξαγωγή το 1992 της 1ης Γενικής Εμπορικής και Βιομηχανικής Έκθεσης Αλεξανδρούπολης, η οποία έκτοτε αποτελεί θεσμό και διεξάγεται ανά δύο χρόνια.
- Σε όλη μου την διαδρομή υπηρέτησα τον επιμελητηριακό θεσμό σθεναρά και πάντα με γνώμονα την ανάπτυξη, την ευημερία και την πρόοδο των επιχειρήσεων και της τοπικής οικονομίας του Έβρου (π.χ. ανάδειξη και προβολή εκτός συνόρων της μοναδικότητας του σουφλιώτικου μεταξιού).

Με εκτίμηση και πολλές ευχές για την συνέχιση, ενίσχυση και επιτυχία του Επιμελητηριακού Θεσμού,

Χριστόδουλος Χαμπούρης

Συνοπτική παρουσίαση του Επιμελητηρίου Έβρου

Το Επιμελητήριο Έβρου υλοποιεί:

- Μελέτες, πραγματογνωμοσύνες
- Ευρωπαϊκά και εθνικά προγράμματα
- Έρευνες και κλαδικές μελέτες
- Ετήσια οικονομική απογραφή του Έβρου
- Υπηρεσίες πληροφόρησης υποστηρικτικού χαρακτήρα για επιχειρήσεις (δ/νσεις εισαγωγέων σε χώρες του εξωτερικού, αναζητήσεις συνεργασιών)
- Εισηγήσεις συμβουλευτικού/ γνωμοδοτικού χαρακτήρα στην Πολιτεία για το εμπόριο, για τη μεταποίηση, για τα οικονομικά και κοινωνικά θέματα, για τη μείωση της γραφειοκρατίας και της παραοικονομίας και για τη διαμόρφωση φιλικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος

Διοργανώνει:

- Ημερίδες – στρογγυλά τραπέζια
- Εκθέσεις, γιορτές και οδοιπορικά στην Ελλάδα και το εξωτερικό για την προώθηση του αγροτικού, πολιτιστικού και τουριστικού προϊόντος του Έβρου
- Επιχειρηματικές αποστολές και συναντήσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό
- Συνεργασίες με τους Εμπορικούς Ακολούθους της Ελλάδας (ΟΕΥ) στο εξωτερικό
- Δράσεις για τη διαμόρφωση φιλικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος επ' ωφελεία των πολύ μικρών και μικρών επιχειρήσεων - μελών του, που δεν διαθέτουν την οικονομική δυνατότητα να αντεπεξέλθουν σε αυτή την υποχρέωση στο πλαίσιο της Κοινωνικής Εταιρικής τους Ευθύνης

Στηρίζει:

- Πρωτοβουλίες που συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη του Έβρου
- Πολιτιστικές και κοινωνικές εκδηλώσεις προβολής της Περιφέρειάς του
- Διεθνείς συνεργασίες και εύρεση συνεργατών σε διεθνές επίπεδο
- Την ανάπτυξη του εμπορίου, της μεταποίησης και των υπηρεσιών

- Την αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας
- Την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων - μελών του
- Την τουριστική προβολή του Έβρου, τα τοπικά παραδοσιακά προϊόντα και την τοπική γαστρονομία

Ενημερώνει τους επιχειρηματίες για:

- Ευρωπαϊκά και εθνικά προγράμματα
- Χρηματοδοτικά, φορολογικά, ασφαλιστικά και εργασιακά θέματα
- Αναπτυξιακά και επενδυτικά θέματα
- Κλαδικά θέματα και θέματα τοπικού ενδιαφέροντος
- Νέες Τεχνολογίες, έρευνα και καινοτομίες
- Πιστοποίηση συστημάτων και προϊόντων
- Εξαγωγικές διαδικασίες
- Διαδικασίες πιστοποίησης προϊόντων
- Οικονομικό περιβάλλον ξένων αγορών και διεθνείς τάσεις
- Ελληνική και Ευρωπαϊκή Νομοθεσία
- Δημοπρασίες, δημόσιους διαγωνισμούς
- Αγορανομικές διατάξεις, κρατικές προμήθειες
- Εκθέσεις και εμπορικές αποστολές σε Ελλάδα και εξωτερικό
- Πιστοληπτική ικανότητα εισαγωγικών εταιρειών του εξωτερικού για την απρόσκοπτη συνεργασία των μελών του

Συμμετέχει:

- Σε επιτροπές δημόσιων υπηρεσιών και φορέων για την προώθηση των συμφερόντων των μελών του
- Στη Συνεταιριστική Τράπεζα Έβρου

- Σε όργανα σχεδιασμού έργων υποδομής
- Στο Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο
- Στην Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος
- Στο Εθνικό Επιμελητηριακό Δίκτυο Ελληνίδων Γυναικών Επιχειρηματιών
- Στον Επιμελητηριακό Όμιλο Ανάπτυξης Ελληνικών Νήσων
- Στον Ελληνικό Επιμελητηριακό Σύνδεσμο Μεταφορών
- Στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Διασυνοριακών Περιοχών
- Στη Διαχειριστική Έργων Στήριξης ΜΜΕ Οικονομική Συμβουλευτική «ΔΕΣΜ-ΟΣ ΑΜΘ»
- Στην Εταιρεία Έρευνας και Ανάπτυξης Βορείου Έβρου Α.Ε. – Αναπτυξιακή Ανώνυμη Εταιρεία ΟΤΑ
- Στον Οργανισμό Λιμένος Αλεξανδρούπολης
- Στην ΈΒΡΟΣ Δημοσυνεταιριστική Αναπτυξιακή Α.Ε. Ο.Τ.Α.
- Στο Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Αλεξανδρούπολης (ΙΝ.ΚΑ.Δ.Α.)
- Στον Κοινωνικό Συνεταιρισμό Περιορισμένης Ευθύνης «ΚΟΙ.Σ.Π.Ε. ΝΑΥΤΙΛΟΣ»

Συνεργάζεται:

- με τα Επιμελητήρια και καταξιωμένους φορείς όπως: ΕΕΔΕ, ΣΕΒΕ, ΣΕΒ, ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ, ΣΒΒΕ, ΠΑΣΕΓΕΣ, ΕΚΕΤΑ, ΕΤΕΑΝ, ΣΕΤΕ, Πανεπιστήμια, ΤΕΙ, Ερευνητικά Κέντρα, Ιδρύματα κ.ά.

Εξειδικευμένες υπηρεσίες

Evroschamber.gr

Ηλεκτρονική Πύλη πληροφόρησης και παροχής υπηρεσιών PORTAL Ιστοσελίδα/ e – Επιμελητήριο.

Γραφείο μιας στάσης [One Stop Shop]

Δωρεάν υπηρεσία του Επιμελητηρίου που αναλαμβάνει για λογαριασμό των ενδιαφερομένων τη συγκέντρωση όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών για τη σύσταση Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης [Ε.Π.Ε.] σε πρώτη φάση και για τη σύσταση Ανωνύμων Εταιρειών [Α.Ε.], Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών (Ι.Κ.Ε.), Ετερόρρυθμων και Ομόρρυθμων Εταιρειών [Ο.Ε. και Ε.Ε.] στη συνέχεια. Σύντομα θα εξυπηρετεί τις επιχειρήσεις - μέλη του στην αδειοδότηση των επενδυτικών τους σχεδίων, την εξασφάλιση άδειας λειτουργίας κ.ά. απαλλάσσοντας τον επιχειρηματία από την ταλαιπωρία της γραφειοκρατίας.

Κέντρο Δια Βίου Μάθησης II (ΚΕΚ) του Επιμελητηρίου

Λειτουργεί με την ευθύνη της Αναπτυξιακής Εταιρείας του Επιμελητηρίου. Η απόφαση δημιουργίας του ΚΕΚ προέκυψε από την ανάγκη να εξασφαλισθεί στην επιχειρηματική κοινότητα και ειδικότερα στους νέους επαγγελματίες και επιχειρηματίες η γνώση που θα τους βοηθήσει να προσαρμοστούν πιο εύκολα στις νέες συνθήκες της αγοράς και να αναπτύξουν ανταγωνιστικά προϊόντα, υπηρεσίες και στρατηγικές που θα τους προσφέρουν εξωστρέφεια, κερδοφορία και βιωσιμότητα, με ουσιαστική συμβολή στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Επιχειρηματικοί Σύμβουλοι του Επιμελητηρίου

Επιστήμονες, οικονομολόγοι, coach και ένα δίκτυο μεντόρων από έμπειρα, καταρτισμένα και υψηλόβαθμα στελέχη μεγάλων επιχειρήσεων παρέχουν δωρεάν πρωτοβάθμια υποστήριξη σε νέες και υφιστάμενες επιχειρήσεις προσφέροντας τις γνώσεις και την εμπειρία τους. Η υποστήριξη παρέχεται κατά τη διάρκεια

ομαδικών και κατ' ιδίαν συναντήσεων με στόχο την ανάπτυξη της επιχείρησής τους, τη διάγνωση της στρατηγικής τους θέσης, την αντιμετώπιση χρηματοοικονομικών προβλημάτων, την προσωρινή ή οριστική παύση της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας κ.ά. Επιπρόσθετα οι σύμβουλοι του Επιμελητηρίου επιμελούνται το σχεδιασμό, τη διαχείριση και την υποβολή προτάσεων για εθνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα χρηματοδότησης (ΕΣΠΑ, Interreg, Erasmus κ.ά.).

Γραφείο Διεθνών Σχέσεων & Εξωστρέφειας

Εξασφαλίζει την επαφή και τη συνεργασία με την Ευρώπη και τον κόσμο των επιχειρήσεων διεθνώς. Ο ρόλος του γραφείου είναι οι εργασίες για την προώθηση των αδελφοποιήσεων με Επιμελητήρια ξένων χωρών και η συνεργασία με επιχειρηματικούς φορείς και δίκτυα διεθνώς, με κύριο στόχο την ανάπτυξη των εμπορικών και επενδυτικών σχέσεων. Για την αξιοποίηση των υφιστάμενων συνεργασιών πραγματοποιούνται συσκέψεις και σχεδιάζονται κοινές δράσεις.

Γραφείο Μάρκετινγκ και Επικοινωνίας

Ενισχύει τις υπηρεσίες υποστήριξης των μελών. Ειδικότερα το γραφείο είναι υπεύθυνο για την επικοινωνία με τα μέλη, για τη διοργάνωση δράσεων (π.χ. συμμετοχή σε εκθέσεις, συνέδρια κ.ά.), τη δικτύωση του φορέα σε εθνικό και διεθνές επίπεδο και το σχεδιασμό υποστηρικτικών εργαλείων (π.χ. οδηγών και εγχειριδίων). Το τμήμα μάρκετινγκ επιμελείται την επικοινωνία με τα μέλη και παρέχει χρήσιμες υπηρεσίες σε θέματα ανάπτυξης επιχειρηματικής δραστηριότητας σε συνάρτηση με τις τάσεις της αγοράς.

Στοιχεία επικοινωνίας Επιμελητηρίου Έβρου

- Διεύθυνση: Λεωφόρος Δημοκρατίας 307, Τ.Κ. 68132, Αλεξανδρούπολη
Τηλέφωνα: 2551035848, 2551026223, 2551026537
Fax: 2551023253, 2551038697
- Παράρτημα: Αγίων Θεοδώρων 184, Τ.Κ. 68200, Ορεστιάδα
Τηλέφωνο: 2552022763
Fax: 2552023826
- Email: epimevro@otenet.gr
- Website: www.evroschamber.gr

Τμήμα	Υπεύθυνος	Εσωτερικό
Πρόεδρος	Χριστόδουλος Τοψίδης	20
Διευθύντρια	Αναστασία Γαβριήλ	10
Μητρώο	Κυριακή Κυριακίδου Μαρία Πεντίδου	14
Λογιστήριο	Μαρία Νικίδου Γιώργος Γεωργιάδης	11
Ταμείο	Παναγιώτης Γουμενίδης	12
Νομική Σύμβουλος	Μαρία Βρετοπούλου	19
Οικονομικός Σύμβουλος	Αθανάσιος Πανταζής	16
Σύμβουλος Μάρκετινγκ και Επικοινωνίας	Λεωνίδας Σκερλετόπουλος	21
Γραμματεία Διοίκησης	Αντώνης Μινάρδος	5
Υπεύθυνη Κέντρου Διά Βίου Μάθησης	Φιλιώ Μόρφη	23

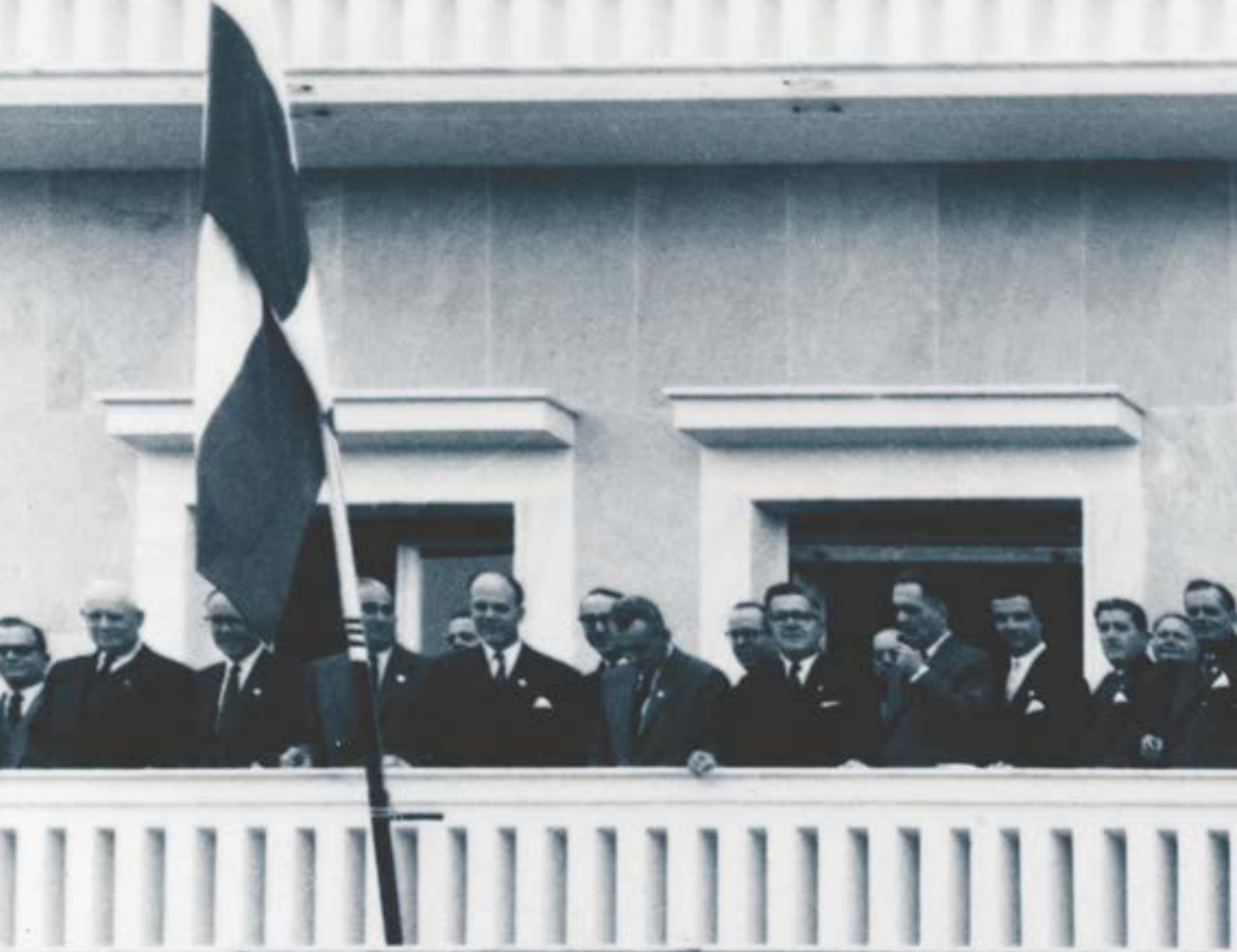
ΣΤΟΑ ΕΒΕΑ

ΙΖΒΛΑ

Επιμελητήριο Έβρου

ΙΤΟΑ ΕΒΕΑ

Ο Θεσμός των Επιμελητηρίων στην Ελλάδα

Τα Επιμελητήρια αποτελούν υποχρεωτικές, αυτοτελείς και ανεξάρτητες ενώσεις φυσικών και νομικών προσώπων, οι οποίες ασκούν εμπορική δραστηριότητα σε ορισμένη περιφέρεια. Αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τελούν υπό τη διαχειριστική εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης, ως προς τη νομιμότητα των πράξεών τους, στο πλαίσιο της παρεχόμενης σε αυτά αυτοτέλειας.

Σκοπός των Επιμελητηρίων είναι η προστασία και ανάπτυξη του εμπορίου, της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας και των επαγγελμάτων στην περιφέρειά τους, μέσα στο πλαίσιο των συμφερόντων της εθνικής οικονομίας, καθώς και η εν γένει οικονομική πρόοδος αυτής. Τα Επιμελητήρια έχουν εδραιώσει μία διαρκή συνεργασία με την πολιτεία, την τοπική αυτοδιοίκηση καθώς και άλλους φορείς του τόπου, με στόχο την οικονομική ανάπτυξη. Στις αρμοδιότητές τους εντάσσεται η παροχή γνωμοδοτικών εισηγήσεων και πληροφοριών για θέματα οικονομικού περιεχομένου προς την πολιτεία, προς τα μέλη τους, καθώς και προς κάθε ενδιαφερόμενο, με γνώμονα πάντοτε την οικονομική ανάπτυξη.

Κάνοντας μία αναδρομή στην ιστορία του ελληνικού κράτους, πρωτοσυναντούμε Επιμελητήρια ήδη από την εποχή του Όθωνα. Τα Επιμελητήρια που δημιουργήθηκαν σύμφωνα με το Β/Δ 22/5/1836 «περί συστάσεως Εμπορικών Επιμελητηρίων και Εμπορικών Εταιρειών» ακολουθούσαν το γερμανικό πρότυπο. Στην πράξη όμως τα επιμελητήρια αυτά δεν λειτούργησαν ποτέ ουσιαστικά. Ο ρόλος τους περιοριζόταν από την εξουσία του εκάστοτε επικεφαλής κρατικού υπευθύνου, έπαρχου ή νομάρχη.

Πραγματική απαρχή του επιμελητηριακού θεσμού στην Ελλάδα αποτελεί ουσιαστικά ο Νόμος 184 του Μαρτίου του 1914 «Περί συστάσεως Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων». Την περίοδο εκείνη, λίγο μετά το τέλος των Βαλκανικών Πολέμων, η πολιτειακή οργάνωση επέβαλε αναδιάρθρωση και

δημιουργία στέρεων θεσμών, η δομή και λειτουργία των οποίων στηριζόταν στο γαλλογερμανικό πρότυπο. Ο Νόμος 184 προέβλεπε «[...] την ίδρυση Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων στις πρωτεύουσες των Νομών θεωρουμένων ως Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και σκοπούντων στην προστασία και προαγωγή των εμπορικών και βιομηχανικών συμφερόντων της περιφέρειας των». Επίσης προέβλεπε ότι «Μέλη των Επιμελητηρίων ήταν υποχρεωτικά πάντες οι έμποροι οι ασκούντες επιτήδευμα».

Κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου η λειτουργία των πρώτων Επιμελητηρίων αναγκαστικά ανακόπηκε. Αμέσως όμως μετά τη λήξη του πολέμου και την προσάρτηση των «νέων χωρών» κρίθηκε αναγκαία η επέκταση του θεσμού από την Κυβέρνηση. Το 1934 πραγματοποιήθηκε η σύσταση της «Ένωσης Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων», σύμφωνα με το Νόμο 184/34. Σε αυτή συμμετείχαν όλα τα Κεντρικά και Περιφερειακά Επιμελητήρια της χώρας.

*Συνεδρίαση του Επιμελητηρίου Ελλάδας, δεκαετία '80,
Αρχείο Χριστόδουλου Χαμπούρη.*

Η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων, όπως εμφανίζεται με τη σημερινή της μορφή, συστάθηκε το 1992 με το Νόμο 2081/10/9/92 «Περί ρύθμισης του θεσμού των Επιμελητηρίων». Ο Νόμος 2081/1992 μέσω της σημαντικής διοικητικής και διαχειριστικής αυτοτέλειας που παρείχε στα Επιμελητήρια, έθεσε τις βάσεις μίας νέας και σύγχρονης επιμελητηριακής νομοθεσίας.

Ο τελευταίος Νόμος 3419/2005 ρυθμίζει το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο, προβλέποντας παράλληλα τη δημιουργία Κεντρικής Υπηρεσίας Γενικού Εμπορικού Μητρώου στην ΚΕΕ. Ο Νόμος προσιδιάζει στα ευρωπαϊκά πρότυπα και δίνει μία νέα και σύγχρονη πνοή στον επιμελητηριακό θεσμό, απαραίτητη για τη συνέχιση του θεσμοθετημένου ρόλου του και την επιτέλεση του πλούσιου έργου του. Ο Νόμος αυτός καθιερώνει το Γενικό Εμπορικό Μητρώο, το οποίο τηρείται από τα Επιμελητήρια με Κεντρική Υπηρεσία στην Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων.

*Συνεδρίαση του Επιμελητηρίου Ελλάδας, δεκαετία '80,
Αρχείο Χριστόδουλου Χαμπούρη.*

Το Επιμελητήριο Έβρου

Το Επιμελητήριο Έβρου ιδρύθηκε το 1921 με το Βασιλικό Διάταγμα 5/10/1921 (Φ.Ε.Κ. 192/1921) και είχε την επωνυμία: «Εμπορικόν και Βιομηχανικόν Επιμελητήριον Δεδεαγάτς Θράκης». Κατά τη μακρόχρονη πορεία του το Επιμελητήριο Έβρου ανέπτυξε πολυποικίλη δραστηριότητα, πάντοτε στο πλαίσιο των Νόμων 184/1914, 1089/1980, 1746/1988 και 2081/1992, ο οποίος ισχύει έως και τις μέρες μας.

Βασιλικό Διάταγμα 5/10/1921 (Φ.Ε.Κ. 192/1921)

Κατά τη μακρά διαδρομή του το Επιμελητήριο Έβρου διατήρησε αιρετά Διοικητικά Συμβούλια, με μόνη εξαίρεση τη χρονική περίοδο 1967-1974, όταν ανεστάλησαν οι δημοκρατικοί θεσμοί και υποχρεώθηκε να αποκτήσει διορισμένη διοίκηση. Το 1988, βάσει του Νόμου 1746, μετονομάστηκε σε «Επιμελητήριο Έβρου» και σύμφωνα με το Νόμο αυτό λειτουργεί έως και σήμερα, με σταθερή έδρα στην Αλεξανδρούπολη.

Το Επιμελητήριο Έβρου τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Ανάπτυξης και αποτελεί μέλος της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος (Κ.Ε.Ε.Ε.), του Ελληνικού Επιμελητηριακού Συνδέσμου Μεταφορών (Ε.Ε.ΣΥ.Μ.) και του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου. Ως εκ τούτου αποτελεί τον απαραίτητο και αναπόσπαστο συνδετικό κρίκο ανάμεσα στην εκάστοτε κρατική εξουσία και στις επιχειρήσεις-μέλη του Νομού, χωρίς ωστόσο να ασκεί συνδικαλιστική δράση. Περιλαμβάνει πέντε τμήματα: Εξαγωγικό, Μεταποίησης, Εμπορικό, Υπηρεσιών και Τουριστικό. Ο αριθμός των ενεργών μέχρι σήμερα μελών του πλησιάζει τις 8.300.

Ο Πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου υποδέχεται τους Προέδρους των Επιμελητηρίων Ελλάδος. Ανάμεσα τους διακρίνονται ο τότε Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Έβρου Ιωάννης Ουζουνόπουλος και ο Αντιπρόεδρος Χριστόδουλος Χαμπούρης, 1981. Αρχείο Χριστόδουλου Χαμπούρη.

Το κτίριο του Επιμελητηρίου

Το 1950 τα μέλη του Δ.Σ. του Επιμελητηρίου είχαν αποφασίσει την ανέγερση οικοδομής με σκοπό να στεγαστούν οι υπηρεσίες του. Για το σκοπό αυτό επεδίωξαν την «υπό του Δημοσίου παραχώρησι του μεταξύ Γραφείων Ομοσπονδίας και Φωτογραφείον Παναγιώτου Οικοπέδου αυτού ένθα η οικοδομή "Ξενοδοχείον Σπύρου Τσαϊρίδου"» (Συνεδρίαση 13 29/10/1950). Έτσι, το Μάρτιο του 1953 ανακοινώθηκε από τον τότε Πρόεδρο Βασίλειο Νικολαΐδη η απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών για την απόκτηση του παραπάνω οικοπέδου αντί τιμήματος 88.000.000 δραχμών που θα καταβάλλονταν σε δόσεις (Συνεδρίαση 6, 4/03/1953).

Το πρώτο κτίριο του Επιμελητηρίου Έβρου τον Απρίλιο του 2005 λίγο πριν την κατεδάφισή του. Από αριστερά: Γαβριήλ Αναστασία, Νικίδου Μαρία, Σαββίδου Γιώτα, Χατζηπαύλος Θόδωρος, Κυριακίδου Κυριακή, Μιχαλετζάκη Καλλιόπη, Δαστερίδου Σοφία.

*Συνεδριακή αίθουσα Επιμελητηρίου, 1959.
Αρχείο Ιωάννη Ουζουνόπουλου.*

Ακολούθως το 1954 αποφασίστηκε η ανέγερση διώροφης οικοδομής με καταστήματα στο ισόγειο και γραφεία για τη στέγαση των υπηρεσιών στον πρώτο όροφο (Συνεδρίαση 15, 4/11/1954). Τα σχέδια του κτιρίου του Επιμελητηρίου εκπονήθηκαν από τον Καθηγητή της Αρχιτεκτονικής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου Σόλωνα Κυδωνιάτη. Παρουσιάστηκαν στον Πρόεδρο του Δ.Σ. Μιχαήλ Βασιλειάδη και στα μέλη του και πήραν την έγκριση του πολιτικού μηχανικού Χαράλαμπου Καλπάκα, που ήταν ο επιβλέπων μηχανικός του έργου (Συνεδρίαση 10, 25/09/1956). Η τελετή θεμελίωσης πραγματοποιήθηκε στις 12 Μαΐου 1957 από τον τότε Υπουργό Εμπορίου και Βιομηχανίας Παναγιώτη Παπαληγούρα παρουσία των τοπικών αρχών της πόλης.

Δεξίωση στο ξενοδοχείο «Μοτέλ Αστήρ» στο πλαίσιο των εγκαινίων του κτιρίου του Επιμελητηρίου, 1959. Αρχείο Σοφίας Αινείτου.

Δεξίωση στο ξενοδοχείο «Μοτέλ Αστήρ» στο πλαίσιο των εγκαινίων του κτιρίου του Επιμελητηρίου, 1959. Αρχείο Σοφίας Αινείτου.

Το κτίριο αυτό πέρα από τις υπηρεσίες του Επιμελητηρίου για πολλές δεκαετίες φιλοξένησε πολιτιστικές εκδηλώσεις (επιμορφωτικές ομιλίες, διαλέξεις, εκθέσεις ζωγραφικής κ.ά.).

*Κυνηγετική Έκθεση στο κτίριο του Επιμελητηρίου,
Φεβρουάριος 1972. Αρχείο Σοφίας Αινείτου.*

*Μιχαήλ Βασιλειάδης, Πρόεδρος του
Επιμελητηρίου από το 1955 έως το 1958.
Αρχείο Μ. Γ. Βασιλειάδη.*

Στις 24 Ιουλίου του 2010 πραγματοποιήθηκαν τα εγκαίνια του νέου τετραώροφου κτιρίου. Στον πρώτο όροφο στεγάζονται οι υπηρεσίες του Επιμελητηρίου, στο δεύτερο βρίσκονται τα γραφεία του Προέδρου και του Διοικητικού Συμβουλίου, στον τρίτο υπάρχει η αίθουσα συνεδριάσεων, ενώ στον τέταρτο όροφο είναι η αίθουσα πολλαπλών χρήσεων και τα γραφεία επαγγελματικών συλλόγων.

Το νέο κτίριο του Επιμελητηρίου Έβρου.

Το νέο κτίριο του Επιμελητηρίου Έβρου.

Αίθουσα συσκέψεων στο νέο κτίριο του Επιμελητηρίου Έβρου.

Συνεδριακή αίθουσα στο νέο κτίριο του Επιμελητηρίου Έβρου.

Η δραστηριότητά του

Το Επιμελητήριο Έβρου στο πλαίσιο των ανταποδοτικών υπηρεσιών του προς τα μέλη του δημιουργεί υποδομές, συστήματα, δίκτυα και υπηρεσίες που ενισχύουν τη σύνδεση των επιχειρήσεων και συμβάλλουν στην προώθηση της επιχειρηματικότητας μέσω της βελτίωσης του περιβάλλοντος. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού το Επιμελητήριο κινείται σε τρεις βασικές κατευθύνσεις α) υποστήριξη, β) εκπαίδευση- ενημέρωση, γ) δικτύωση - εξωστρέφεια.

Υποστήριξη

Γνωμοδότηση και υποβολή υπομνημάτων προς την πολιτεία: με τον τρόπο αυτό στοχεύει στην προώθηση και επίλυση προβλημάτων που κατά καιρούς ανακύπτουν στις επιχειρήσεις του Νομού. Ενδεικτικές ενέργειες αποτελούν οι διεκδικήσεις σε συνεργασία με τον Ε.Ο.Α.Ε.Ν. σχετικά με τον Φ.Π.Α. στα νησιά του Αιγαίου (Σαμοθράκη), η προσβολή της απόφασης κατάργησης του Νόμου Περί επιδότησης του εργασιακού κόστους 12%, καθώς και οι ενέργειες για την επίτευξη παράτασης καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών το 2017 λόγω δυσμενών συνθηκών.

Εκπόνηση μελετών: Στο πλαίσιο αναβάθμισης του οικοσυστήματος επιχειρηματικότητας και δημιουργίας υποστηρικτικών υποδομών το Επιμελητήριο Έβρου εκπονεί μελέτες. Ενδεικτικά εκπονήθηκαν τεχνικές μελέτες για τη δημιουργία θερμοκοιτίδας επιχειρηματικότητας και πρότυπου κόμβου διεθνούς διάθεσης τοπικών προϊόντων λιανικής, για την ίδρυση και λειτουργία Ακαδημίας Γαστρονομίας, καθώς και άλλες μελέτες που στόχευαν στη δημιουργία υποστηρικτικών υποδομών για την ενίσχυση της επιχειρηματικής δραστηριότητας και τη μεταφορά γνώσης.

Μείωση της γραφειοκρατίας: Αξιοποιήθηκε η κεντρική πλατφόρμα και αναπροσαρμόστηκε η δομή διαδικασιών με αποτέλεσμα τη μείωση του χρόνου

σύστασης μίας νέας επιχείρησης μέχρι και σε δύο ώρες. Επιπρόσθετα, υπάρχει υποδομή στο Επιμελητήριο για την έκδοση ψηφιακής υπογραφής στα μέλη του.

Ατομική συμβουλευτική: Παρέχεται καθημερινά από σύμβουλους του Επιμελητηρίου Έβρου για πρωτοβάθμια υποστήριξη σε οικονομικά και νομικά ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία των επιχειρήσεων. Ενδεικτικά το 2016 πραγματοποιήθηκαν δωρεάν ατομικές συνεδρίες συμβουλευτικής σε 24 επιχειρήσεις από εξειδικευμένα γραφεία για ληξιπρόθεσμες οφειλές (υπερχρεωμένες επιχειρήσεις) και πρωτοβάθμια συμβουλευτική υποστήριξη σε 11 επιχειρήσεις.

Συμμετοχή σε εκθέσεις: Το Επιμελητήριο Έβρου επιδοτεί τη συμμετοχή των μελών του σε εθνικές και διεθνείς κλαδικές εκθέσεις με στόχο την προώθηση των προϊόντων και υπηρεσιών τους. Ενδεικτικά το 2016 60 επιχειρήσεις συμμετείχαν σε εκθέσεις επιχορηγούμενες από το Επιμελητήριο Έβρου (ιδία κεφάλαια).

Πρόσβαση στην Τραπεζική αγορά: Το Επιμελητήριο ως μέτοχος της Συνεταιριστικής Τράπεζας Έβρου εξασφαλίζει σε όλα τα μέλη του πρόσβαση σε τραπεζικές υπηρεσίες με προνομιακούς όρους και προϋποθέσεις. Ενδεικτικά τα μέλη του Επιμελητηρίου έχουν δωρεάν διάθεση συσκευών POS με προνομιακό επιτόκιο και ευελιξία στη διαδικασία πληροφόρησης για έκδοση εγγυητικών επιστολών.

Εκπαίδευση – Ενημέρωση

Λειτουργία Κέντρου Δια Βίου Μάθησης II: Το ΚΕΚ Επιμελητηρίου Έβρου αποτελεί ένα δυναμικό φορέα υπηρεσιών εκπαίδευσης των επιχειρηματιών με σύγχρονες μεθόδους, εστίαση στις τοπικές ανάγκες και ενεργά δίκτυα. Η απόφαση δημιουργίας του ΚΕΚ προέκυψε από την ανάγκη να εξασφαλισθεί στην επιχειρηματική κοινότητα και ιδιαίτερα στους νέους επαγγελματίες η γνώση που θα τους βοηθήσει να προσαρμοστούν πιο εύκολα στις νέες συνθήκες της αγοράς και

να αναπτύξουν ανταγωνιστικές στρατηγικές που θα τους προσφέρουν εξωστρέφεια, κερδοφορία και βιωσιμότητα.

Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Αλεξανδρούπολης: Το Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Αλεξανδρούπολης (ΙΝ.ΚΑ.Δ.Α.) είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία έχει συσταθεί με τη σύμπραξη του Επιμελητηρίου Έβρου και του Δικηγορικού Συλλόγου Αλεξανδρούπολης. Ως πιστοποιημένο Κέντρο Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, παρέχει υπηρεσίες βασικής εκπαίδευσης σε υποψήφιους διαμεσολαβητές και παράλληλα προσφέρει προγράμματα μετεκπαίδευσης και εξειδικευμένα προγράμματα, όπως η τραπεζική διαμεσολάβηση. Εδρεύει στην Αλεξανδρούπολη στο σύγχρονο και ανακαινισμένο κτίριο του Επιμελητηρίου Έβρου.

Διοργάνωση ενημερωτικών ημερίδων και συνεδρίων: Το Επιμελητήριο Έβρου διοργανώνει ενημερωτικές ημερίδες και συνέδρια. Από το έτος 2011 μέχρι σήμερα επισκέφθηκαν την περιοχή περισσότεροι από 150 εμπειρογνώμονες, ενώ έχουν συμμετάσχει περισσότερα από 4000 άτομα σε 54 ημερίδες με θεματικές σχετικά με την επιχειρηματικότητα, τα αρωματικά φυτά, την αγροδιατροφή, τον τουρισμό, την κοινωνική επιχειρηματικότητα, την πιστοποίηση αγροτικών προϊόντων και τη θαλάσσια ανάπτυξη. Στις διοργανώσεις συμμετείχαν φορείς και εταιρείες όπως ο Ε.Ο.Α.Ε.Ν., ΕΤΕΑΝ, ΙΒΕC, Κ.Α.Π.Ε., ΙΝΕΒ, ΓΓΕΤ, Ε.Δ.Α. Π.Α.Μ.Θ., Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ΔΕΣ-ΜΟΣ Α.Ε., Ένωση Εφοπλιστών Κρουαζιερόπλοιων και Φορέων Ναυτιλίας, Ένωση Μαρίνων Ελλάδος, Υδροπλάνα Ελλάδας Α.Ε, ΕΕΔΕ, Δίκτυο Πράξη, ΙΝΑΛΕ, GR.E.CA., Marketing Greece, Felixbni, JMK, Skroutz, Impact Hub, The Nest, Iota Omega Ventures κ.ά.

Ψηφιακή Επικοινωνία: Το Επιμελητήριο Έβρου διατηρεί ιστοσελίδα με πεδίο ενημερωτικών άρθρων που ενημερώνεται καθημερινά με δελτία τύπου και νέα σχετικά με διαγωνισμούς, ευκαιρίες συνεργασίας και δικτύωσης, προκηρύξεις,

εκθέσεις, νομικά και αναπτυξιακά θέματα, εξελίξεις και γενικότερα θέματα που άπτονται της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Επιπλέον αποστέλλονται εβδομαδιαία ηλεκτρονικά ενημερωτικά μηνύματα με τη μορφή newsletter για τα γενικά θέματα ενώ για τα πιο σημαντικά θέματα που αφορούν τα μέλη (δράσεις, σημαντικές εξελίξεις κ.ά.) αποστέλλονται προσωπικά μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Ενισχυτικά το Επιμελητήριο Έβρου διατηρεί σελίδες στα δημοφιλή κανάλια των κοινωνικών μέσων (Facebook, Twitter, Youtube, Instagram), ώστε να ενισχύσει την επικοινωνία και την επαφή με τα μέλη του.

Δικτύωση – Εξωστρέφεια

Συνεργασία με επιμελητηριακούς φορείς του εξωτερικού: Το Επιμελητήριο Έβρου έχει υπογράψει πρωτόκολλα συνεργασίας (αδελφοποιήσεις) με επιμελητηριακούς φορείς του εξωτερικού. Οι συνεργασίες αυτές παρέχουν στα μέλη του Επιμελητηρίου πρόσβαση στις υπηρεσίες των αδελφοποιημένων Επιμελητηρίων και ενισχύουν τη στοχευμένη δικτύωση με αγορές του εξωτερικού (Αδελφοποιήσεις Επιμελητηρίου Έβρου).

Στρόγγυλα τραπέζια: Σκοπός αυτής της κατηγορίας δράσεων είναι η γεφύρωση της σχέσης μεταξύ της ερευνητικής - ακαδημαϊκής κοινότητας με τον επιχειρηματικό κόσμο με απώτερο στόχο την ανάπτυξη καινοτόμων προϊόντων και υπηρεσιών. Από το 2011 120 ακαδημαϊκοί, επιχειρηματίες και εμπειρογνώμονες από την Ελλάδα και το εξωτερικό έχουν συμμετάσχει σε 16 στρόγγυλα τραπέζια στις θεματικές ενότητες: τουρισμός, καταδυτικός τουρισμός, θαλάσσια ανάπτυξη, ανάπτυξη καινοτομίας, επιχειρηματικότητα.

Δημιουργία οπτικοακουστικού υλικού προώθησης: Με σκοπό τη στοχευμένη προβολή και επικοινωνία της Περιφερειακής Ενότητας Έβρου σε επιχειρήσεις, δυνητικούς επενδυτές, διεθνείς επιχειρηματικούς και άλλους φορείς δημιουργή-

Θηκε ένα αφηγηματικό ντοκιμαντέρ (feature film) με τίτλο «Opportunities at the edge of Europe». Η παραγωγή προβάλλει τον Έβρο ως επιχειρηματικό, επενδυτικό και τουριστικό προορισμό, ενώ τελικό στάδιο της πρωτοβουλίας αποτέλεσε η δημιουργία ενός καναλιού αποκλειστικής επικοινωνίας για παροχή ενημέρωσης και υποστήριξης σε δυνητικούς ενδιαφερομένους στην ηλεκτρονική διεύθυνση youragent@evroschamber.gr.

Δράσεις επιχειρηματικότητας για νέους: Η κοινότητα των νέων στην οποία ενυπάρχουν νέοι επιστήμονες, επιχειρηματίες, ταλέντα και δυνητικοί επιχειρηματίες αποτελεί για το Επιμελητήριο ένα πολύ σημαντικό κοινό με εξειδικευμένες ανάγκες. Σκοπός των δράσεων αυτών αποτελεί η προώθηση του επιχειρηματικού πνεύματος στους νέους μέσα από την έκθεσή τους σε ερεθίσματα και καλές πρακτικές του εθνικού και διεθνούς περιβάλλοντος και απώτερο στόχο αποτελεί η υποστήριξή τους στην αναζήτηση μίας θέσης στο επιχειρηματικό οικοσύστημα. Σε συνεργασία με τη διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, ακαδημαϊκούς φορείς, εμπειρογνώμονες, coach και επιχειρηματίες σχεδιάζονται εστιασμένες δράσεις για τη νεοφυή επιχειρηματικότητα και εξειδικευμένα εργαστήρια.

Οι διατελέσαντες αιρετοί Πρόεδροι (1945-2017)

Όνομα Προέδρου	Διάρκεια Θητείας
Νικολαΐδης Βασίλειος	1945-1955
Βασιλειάδης Μιχαήλ	1955-1958
Ουζουνόπουλος Ιωάννης	1958-1967
Ουζουνόπουλος Ιωάννης	1975-1982
Χαμπούρης Χριστόδουλος	1982-1993
Δαστερίδης Νικόλαος	1993-2010
Κίτσιος Λεωνίδας	2010-2011
Τοψίδης Χριστόδουλος	2011 έως σήμερα

Για τη χρονική περίοδο από το 1921 έως το 1944 δυστυχώς δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία για το Επιμελητήριο Έβρου, ενώ, όπως προαναφέρθηκε, κατά την περίοδο 1941-1944 το Επιμελητήριο Έβρου δεν λειτούργησε.

Ο Ιωάννης Ουζουνόπουλος με τον Χριστόδουλο Χαμπούρη.
Αρχείο Χριστόδουλου Χαμπούρη.

*Πρόεδροι των Επιμελητηρίων στο ξενοδοχείο «Μοτέλ Αστήρ»
στο πλαίσιο της 3ου Συνεδρίου Εμπορικών και Βιομηχανικών
Επιμελητηρίων της Ελλάδος, 11-14/10/1959.
Αρχείο Ιωάννη Ουζουνόπουλου.*

*Συνεδρίαση Προέδρων Επιμελητηρίων παρουσία τοπικών και θρησκευτικών
αρχόντων, τέλη δεκαετίας '70. Αρχείο Ιωάννη Ουζουνόπουλου.*

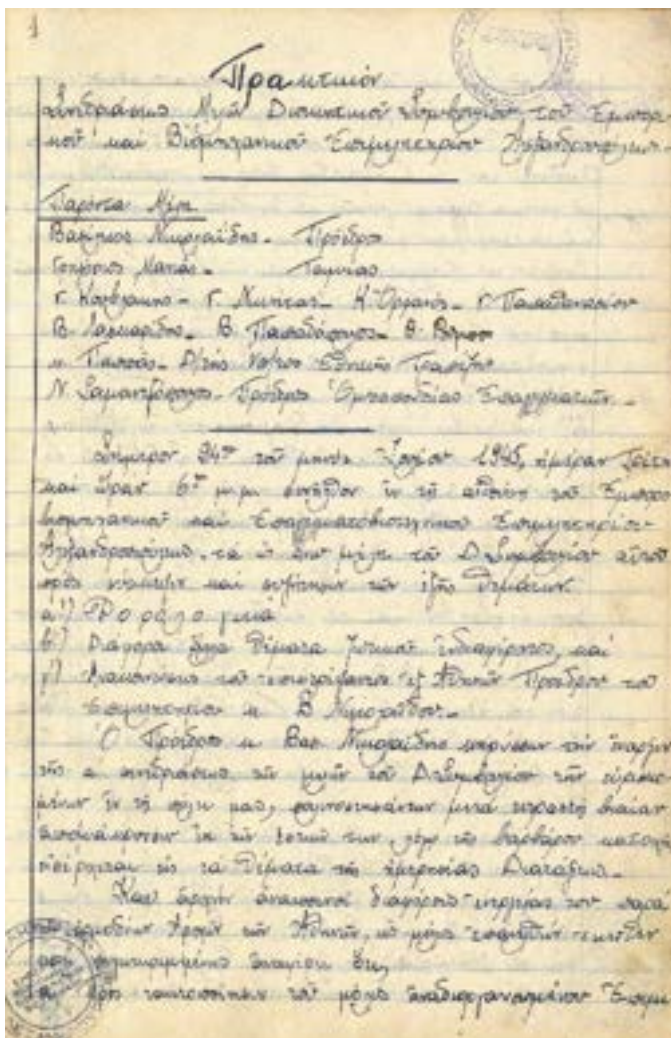
Οι Διοικήσεις

Στις 24/07/1945 πραγματοποιήθηκε η Α' Συνεδρίαση των Μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αλεξανδρουπόλεως. Παρόντα Μέλη ήταν οι ακόλουθοι:

Πρόεδρος: Βασίλειος Νικολαΐδης

Ταμίας: Γρηγόρης Μανιάς

Μέλη: Γ. Κουβλάκης, Γ. Νικήτας, Κ. Ορφανός, Γ. Παπαθανασίου, Β. Λασκαρίδης, Β. Παπαδόπουλος, Θ. Ρούμπος, Παππάς (Διευθυντής Εθνικής Τραπέζης), Ν. Σαμαντζόπουλος (Πρόεδρος Ομοσπονδίας Επαγγελματιών).

Πρακτικά πρώτης Συνεδρίασης του Επιμελητηρίου μετά την Κατοχή, 24/7/1945.

 μισθίων δια τῆν ἀφορέουσα μισθίαν ἀβιά, ἐλαφρ-
 γῆν ποσῶος 300 χιλιάδων δραμῶν παρὰ τῶν ἑσπέρων
 ἑθνικῶν φιλοφίλων, τῆν ἐσπίαν μοσθίην ὁ ἀναμύθωνος
 Διευτῆς τῶν κ. Γ. Ἀρκεῖδος, ὄντος καὶ ἐρδαιάθε μὲ ἕνα
 τὰ κρημὰ ἔγραφα μὲν τὰ ἀφορέια τὸ μισθίον μὲ γ.σ.
 δια τῆν ἐπιμύθον μῶς. Ὁραῖνος καὶ τῆν ἀπομύθον τῆν
 Μισθίαν τῶν ἑσπέρων ἕως καὶ τῆν καταμύθον καὶ ποσῶ
 σταχίον. Ὁ κ. Πρόεδρος ἔφητος καὶ ἕνα τῆν ἀβιά
 παρὰ τῶν ἑσπέρων δια τῆν ἐρδαιάθε ἑσπέρων
 ἀπομύθον τῆν Διευτῆ τῶν ὁραῖνων ἐσπέρων μῶς
 παρὰ τὸ διαίτημα τῆν ματοχῆ.
 β) ἑσπέρων ὅτι παρὰ τῆν διαμύθον τῶν ἑσπέρων,
 ποσῶος τῶν ἀρμόδιων Διευτῆ τῶν Σ.Ε.Κ. ἕως τὸ
 ἀνέστη τῆν ἀνάμυθον τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων
 ἐρδαιάθε ὄντος ἕως τὸν ἀρκεῖνος τῶν ποσῶος
 μῶς, ἐσπέρων ἕως τὰ ἐσπέρων καὶ ἕνα καὶ τὰ Διευτῆ
 μῶς ἕως τῆν ἐπιμύθον ἕως μῶς τῶν ἐσπέρων μῶς,
 ἐρδαιάθε ὄντος καὶ τῆν ἐσπέρων ἕως τῶν ἐσπέρων
 παρὰ τῶν ἐσπέρων δια τῆν ἀνάμυθον καὶ ἕνα, ἕως ἐπιμύθον
 μῶς τῶν ἐσπέρων ἕως τῶν ἐσπέρων ἕως τῶν ἐσπέρων
 ἕως τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων. Τῶν ἐσπέρων ἐσπέρων
 ὄντος τῶν ἀρμόδιων τῶν ἐσπέρων μῶς, ἕνα καὶ
 τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων μῶς ἕνα καὶ τῶν ἐσπέρων
 τῶν ἐσπέρων ἕνα.
 Ὁραῖνος ἐπιμύθον τῶν ἀρμόδιων, δια τῆν ἀνάμυθον
 παρὰ τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων μῶς
 παρὰ τῶν ἐσπέρων μῶς ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων, ὄντος
 τῶν ἐσπέρων Διευτῆ τῶν ἐσπέρων κ. Παρὰ τῶν ἐσπέρων
 μῶς τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων, ἕνα καὶ
 τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων
 τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων τῶν ἐσπέρων

149

Πρόεδρος και Πρωθυπουργός
 Συνεδρίαση 9/27.6.48

Παρίστα Βασιμς Καυαλίσσης, Α. Βασιμιάδης, Γ. Φανός, Δ. Ριμαφιάδης.

Έν' αμφιστοιμία κήρυξη της σύσκεψης εβδήμας του βασιδ' Αντώνιου
 έτος 1948 κήρυξη Κυριακής και όραν έτος ε.π. συζήτηση τή κήρυξη
 της Δ. Ψευδοσφύς παύσαν αρσενφίεως του θρονοδρου αότης η
 Βασ. Ριμαφιάδης έδ τή αιδένσας τή Εξουσιωκή και Αισθηθησικη
 Ψευδοσφύριω αμφιστοιφως έτα υσεμεδύει και φάδωει έσοδά-
 εως και τή παύσει δέφατος.

1. Δίπλωμα Προϋπολογισμύ χρήσεως 1948/49.

Τή Δ. Ψευδοσφύς κρισημενύως έν έσορτία αρσενφάκένωι
 αιδένσας τών κήρυξ αότης ο θρονοδρος η Β. Ριμαφιάδης κηρύξεν
 τή έσορτία της συνδριάσεως.

Έ γραμματικώς τή Ψευδοσφύριω έταφισάται τή αρσενφία
 τή αρσενφικηώς συνδριάσεως έτιτε και έακωρύνεται εσφά
 των εσφαστάται κήρυξη της Ψευδοσφύς τή τή συνδριάσει
 παύται.

Αποφάσιν ο θρονοδρος η Β. Ριμαφιάδης έσφμε προς κω-
 ρήτησιν τή έν τή ήμερηία διατέμε άναγραφόμενα δέφα.

Θέματα Η Ψευδοσφύ αρσενφάται έδ τή σύνταξη αρσενφικηώς χρέ-
 σως 1948/49 έπει τών εσφασματοσφινδένσας έσοδων και έσοδων
 εσφενφισκώς χρέσεως, τών δοδμεών έσο τή εσφενφιάδ εσφρο-
 δοριών έσφμε έδ όφιν τών και τή έσο 23-10-47, 14-10-48
 και 23-3-48 και διατέφμετα έδ και τή έσο έριφ. 40059/48
 έφμ. τών υσορφήσιν Ψδν. Οίμονεμιάδ, έδ έν τή έσορτία
 τών ενδένσας προς τή Διοικητικηώς Δοκτωρίφισιν φρεσφφως ενδι-
 δίνται ή έσορτία έσοδων ερχ. 116.148.500 και έσοδων
 ερχ. 112.347.870 και έσοδων έδ τή έσορτία
 ερχ. 4.400.630.

Σύνταξη προϋπολογισμού χρήσεως 1948-1949,
 Συνεδρίαση 9 27/06/1948.

ΔΗΛΩΣΗ

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ	ΧΡΗΣΗΣ	
	Παρεχόμενα	Προχρημένα
Α' Δυνάμει και λοιπά δικαιώματα	56.000.000	58.082.000
Β' Οι παροχές		5.100.000
Γ' Κατασκευές	44.89.318	22.815.000
Δ' Σχίσια και δημοτικότητα	2.000.000	100.000
Ε' Οι παροχές υπηρεσιών	6.500.000	6.200.000
Σύνολο	68.989.318	92.757.000
21. Κρατικός ή αυτορραφής υπό το έλεγχον κ.φ.α.	1.050.000	4.167.500
2. Πάγια	1.000.000	17.000.000
Δύναμις	71.039.318	113.924.500
Κατ. τροχιάς χρήσεως	3.033.172	2.824.000
Καταμ. Δύναμις	74.072.490	116.748.500
ΕΣΟΔΑ		
Α' Έσοδα εν γένει	47.515.010	69.612.500
Α' Αιτήσεις και εισήγες	10.000.000	16.000.000
Γ' Δυνάμει και κατασκευές	3.400.000	6.967.870
Δ' Σχίσια και δημοτικιά	1.400.000	2.300.000
Ε' Πάγια	2.692.640	12.000.000
21. Κατασκευές		1.300.000
2' Κατασκευές ανεγόμενες εις κρίσει	950.000	4.167.500
Σύνολο	65.907.650	112.347.870
Δ' Κατασκευές ανεγόμενες	3.020.000	3.000.000
Επισκευές	5.144.840	1.400.630
Καταμ. Δύναμις	74.072.490	116.748.500

Σύνταξη προϋπολογισμού χρήσεως 1948-1949,
Συνεδρίαση 9 27/06/1948.

Το 1949 το Διοικητικό Συμβούλιο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αλεξανδρουπόλεως αποτελούσαν οι:

Πρόεδρος: Βασίλειος Νικολαΐδης

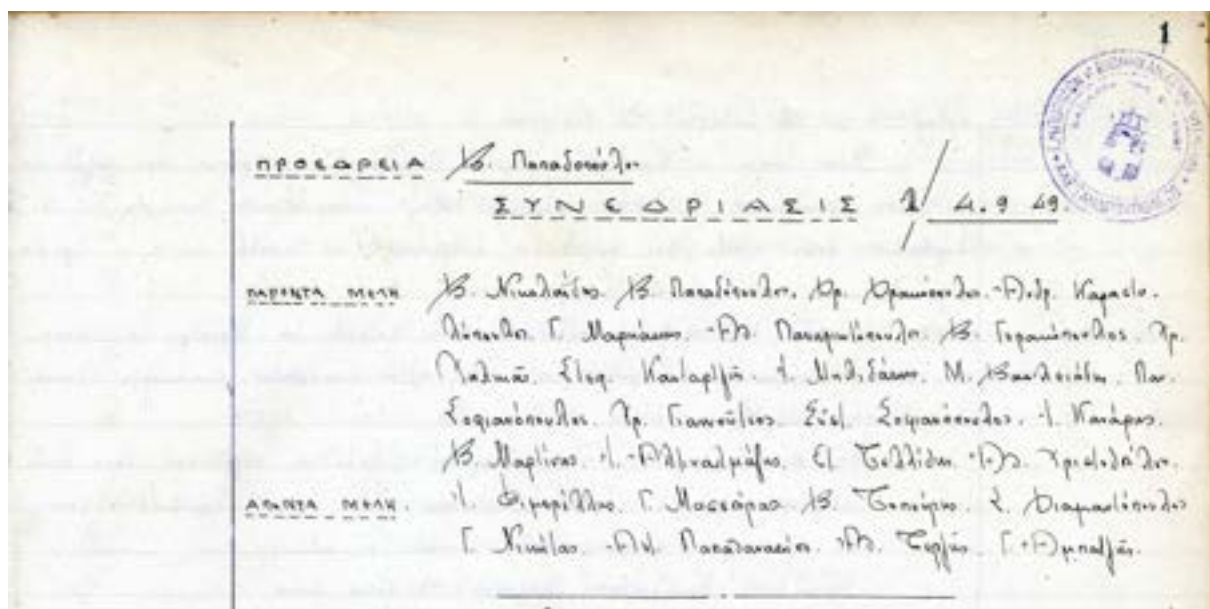
Α' Αντιπρόεδρος: Βασίλειος Παπαδόπουλος

Β' Αντιπρόεδρος: Μιχαήλ Βασιλειάδης

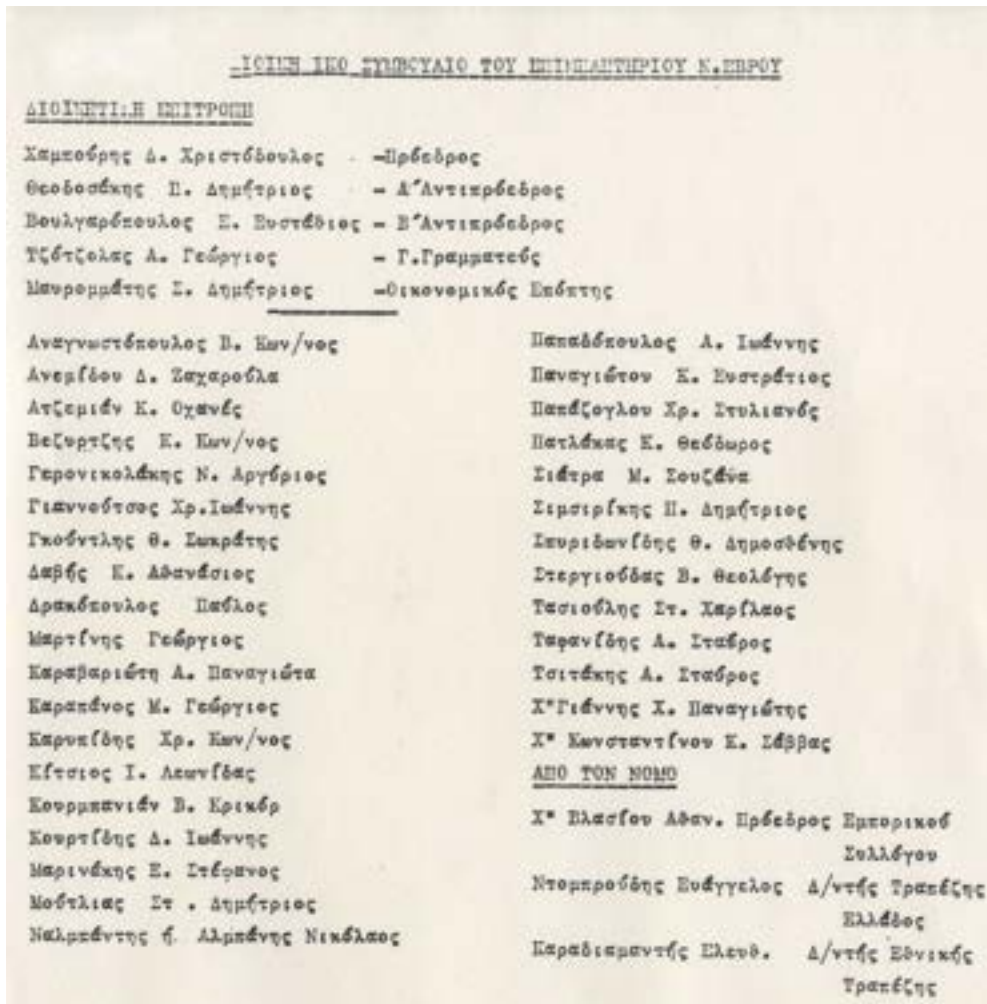
Γενικός Γραμματέας: Πάνος Σοφιανόπουλος

Ταμίας: Αθανάσιος Χριστοδούλου

Μέλη: Ανδρ. Καραδινόπουλος, Γ. Μαρκάκης, Αθ. Παναγιωτόπουλος, Β. Γερακόπουλος, Χρ. Χαλκιάς, Στ. Κανταρτζής, Ι. Μηλιδάκης, Χρ. Γιαννούτσος, Ευστ. Σοφιανόπουλος, Ι. Κανάρης, Β. Μαρτίνης, Ι. Αλιναλμάζης, Σπ. Τελλίδης, Ι. Φιμερέλλης, Γ. Μασσούρας, Β. Τοπούρης, Σ. Διαμαντόπουλος, Γ. Νικήτας, Αντ. Παπαθανασίου, Αθ. Τερζής, Γ. Αμπατζής, Δρ Δρακόπουλος.

Μέλη του Επιμελητηρίου, Συνεδρίαση 1, 4/9/1949, επανεκλογή Προέδρου Μιχαήλ Βασιλειάδη.

Διοίκηση Επιμελητηρίου, 1992.

Σφραγίδα του Επιμελητηρίου, 1947.

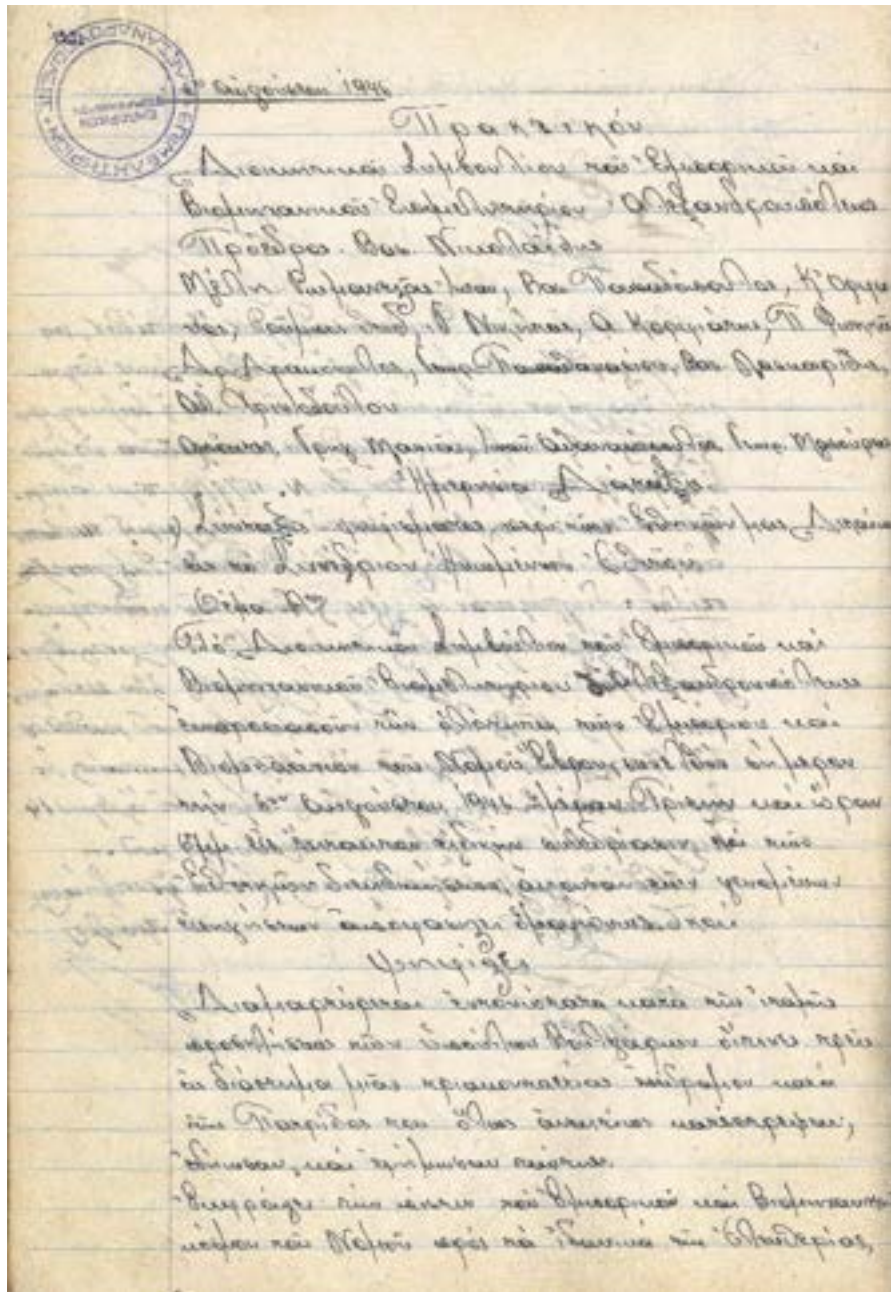

Τελευταία συνεδρίαση του Δ.Σ. του Επιμελητηρίου Έβρου πριν την κατεδάφιση του κτιρίου, 2005.

Από δεξιά διακρίνονται: Θεολόγης Στεργιούδας, Σαλγκάμης Σάββας, Κουρτίδης Ιωάννης, Τασίδης Χαρίλαος, Τζιτζίκας Ιωάννης, Βεζυρτζής Κωνσταντίνος, Κασαπίδης Γεώργιος, Χατζηπαύλου Θεόδωρος, Κίτσιος Λεωνίδας, Κουματζίδης Κωνσταντίνος, Καρυπίδης Κωνσταντίνος, Γαβριήλ Αναστασία, Χατζηκωνσταντίνου Κωνσταντίνος, Δαστερίδης Νικόλαος, Μαλτσάκης Παύλος, Κυριαλάνης Αθανάσιος, Δεληπούλιος Αντώνιος, Εξακουστός Αναστάσιος, Καλακίκος Δημήτριος, Καραβαριώτη Παναγιώτα, Μιχαηλίδης Ιωάννης, Κοζάρης Νικόλαος, Γιαννακίδης Χρήστος, Σαββίδης Παναγιώτης, Χρυσόπουλος Αθανάσιος.

Παρεμβάσεις του Επιμελητηρίου για την τοπική ανάπτυξη

Βασική μέριμνα του Επιμελητηρίου Έβρου αποτελεί η γνωμοδότηση και υποβολή υπομνημάτων προς την κεντρική εξουσία για τη βελτίωση της οικονομικής ζωής του τόπου.

Ψήφισμα «περί των Εθνικών μας Δικαίων εις το Συνέδριον Ηνωμένων Εθνών», 6/8/1946.

Ένα χρόνο αργότερα και συγκεκριμένα στις 19/12/1975 τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής με Πρόεδρο τον Ιωάννη Ουζουνόπουλο πρότειναν μία σειρά από μέτρα για τη βελτίωση των παραμεθόριων περιοχών (Συνεδρίαση 19, 19/12/1975).

Θέμα 1^ο: Ο Πρόεδρος η Οργανισμός αναπτύσσει το υπό αριθ. 85/91-9-75 έγγραφο το Υπουργείο Συντομεύει το όποιον αναφέρεται εις τα μέτρα δια της ανάπτυξης των παραμεθόριων Μορών. Έπ' αϊτών ο υ. Πρόεδρος θύγει ότι ταυτα είναι μιν ικανοποιητικά έφ'αυ δέν είναι σήμερον. Να ζητήσωμεν να βελτιωθύν. Η Διεύξ. μας η δίαξ. ήμασ θύγει να βελτιωθύν τής προσεδία τας δημοτηρίας. Διά τα δάματα ο Έθνος έταχε τής μεγαλυτητας έπαισίετας. Ο Μορός μας έφθε γύρω στά 800.000.000 δραχ. Έσπεύμεν θύμεριτε να πώτε δε ύσθρε είσεκείνη ευθαρέστετας τής πατριώτας τής τής εγύριας ένταυτα ύπάρχει προσεγρή τής πατριώτας. Έάν βελτιωθύντε βελτιώσετας διά έμίδα πρύτεροι ύσθρεται.

1. Να ζητήσωμεν τής έαυθρηγί- γύρω έπί ύσθρήματας μίχρι 150.000
2. Μίχρι πώτα δάματα 500.000 να χορηγύτα έγγύσετα τής πατριώτας
3. Να θύμεριτε ο γύρος μετωβύβίσετας άμνητήτων η.η.η.

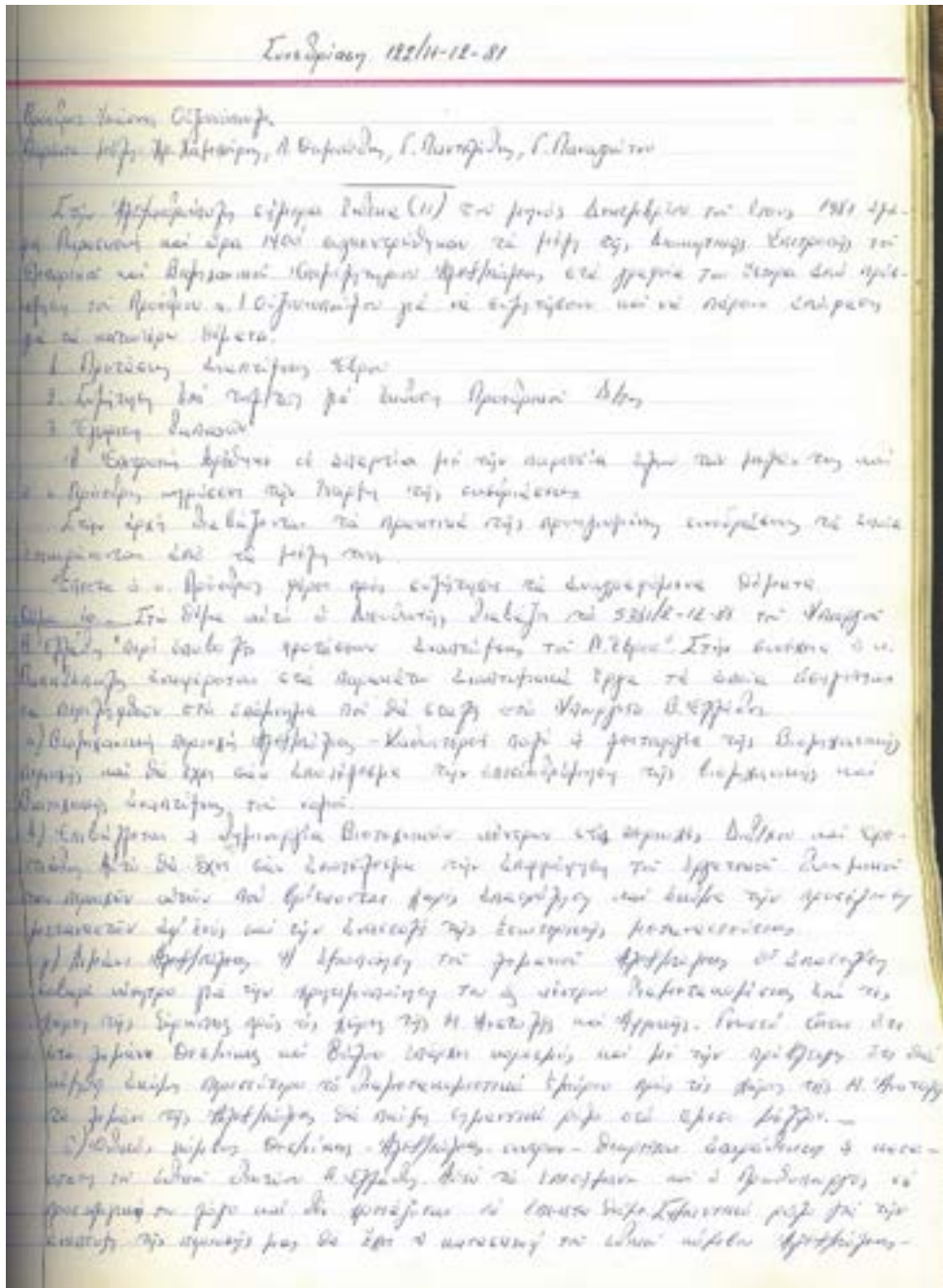
Είσπεκία έφθεν τόν θύγον ο υ. Καθούρησ ο όποιος έππεε δε τα έθρηγγύ δίατα μέτρα είναι άσθρήτα, ικανοποιητικά και ύσθρήτα έταυτς τής τής μετρίετας πε- εσέπτι τής Ι.Κ.Α. σεμφορδύν και αί θύμεριτέτα έσπεκίετας.

4. Να θύμεριτε ο γύρος έπί υπέρωτα ύπί 150.000 μίχρι 300.000 κατά 50% από 300.000-500.000 κατά 30%
5. Να καθύμεριτε έπίετα τής καυόταν
6. Να μεθύμεριτε έάν ήμασ έφθεν η μίμωτα τα ήθρηγγύτα ρύθιετας
7. Να καθύμεριτε έπίετα έσπεκίετας τής Ο.Σ.Ε. ύπί τα ήθρηγγύτα τής Έθρου.

Προτεινόμενα μέτρα προς βελτίωση των παραμεθόριων περιοχών, Πρακτικά Συνεδρίασης 19, 9/12/1975.

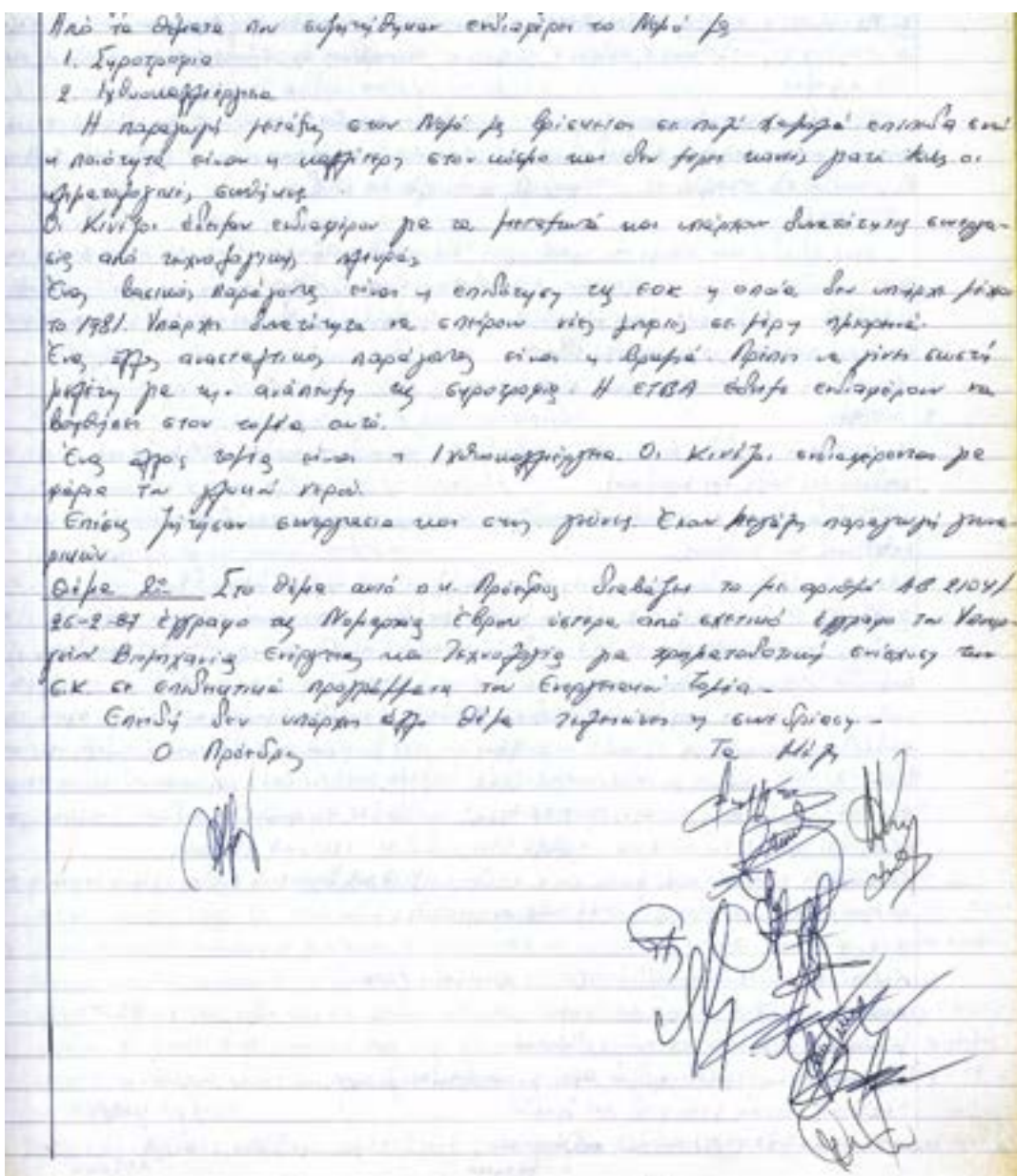

Στις 11/12/1981 τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής του Επιμελητηρίου πρό-
τειναν πλήθος αναπτυξιακών έργων με σκοπό να σταλούν με υπόμνημα στο
Υπουργείο Βορείου Ελλάδος (Συνεδρίαση 122, 11/12/1981).

Προτεινόμενα αναπτυξιακά έργα προς το Υπουργείο Βορείου Ελλάδος,
Πρακτικά Συνεδρίασης 122, 11/12/1981.

Με αφορμή τη συμμετοχή στην αποστολή επιτροπής στην Κίνα της Ένωσης ΕΒΕ Ελλάδος για την υπογραφή του Πρωτοκόλλου από την επίσκεψη του Πρωθυπουργού συζητήθηκαν θέματα που αφορούσαν το Νομό μας (Συνεδρίαση 30, 6/7/1987).

Η σηροτροφία και η υδατοκαλλιέργεια στο Νομό Έβρου υπόψιν του Πρωθυπουργού με αφορμή την επίσκεψή του στην Κίνα, Πρακτικά Συνεδρίασης 30, 6/07/1987.

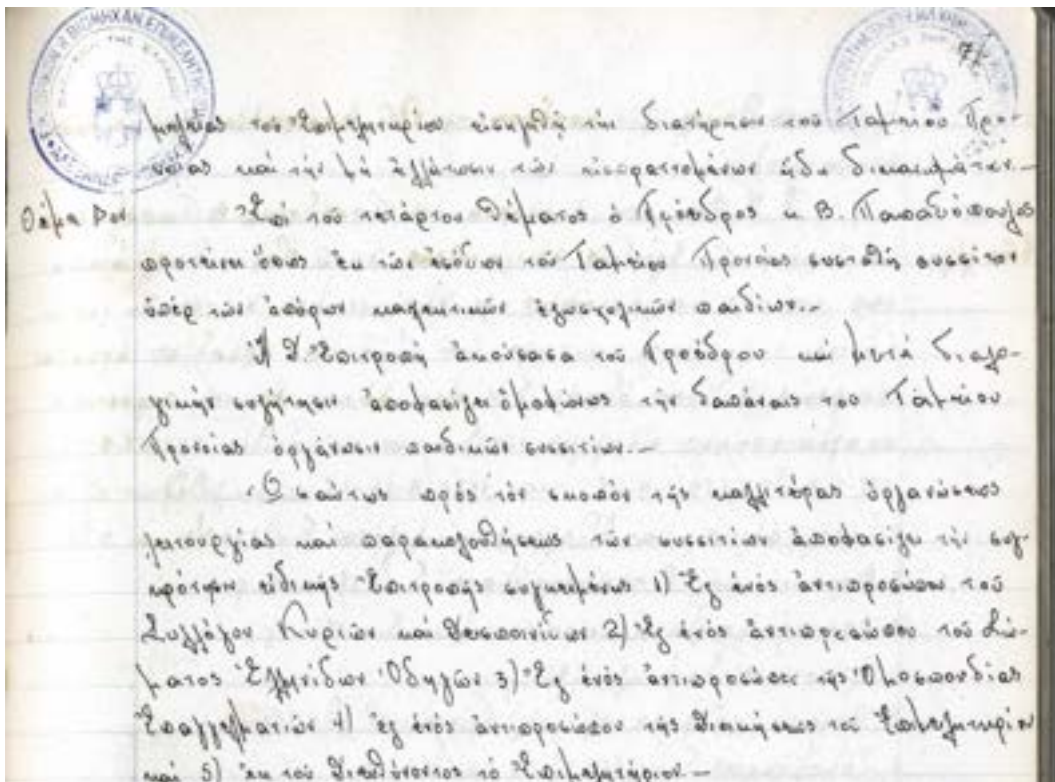

Κοινωνική προσφορά

Μία όχι και τόσο γνωστή πτυχή του Επιμελητηρίου Έβρου είναι η κοινωνική προσφορά του στον εγχώριο πληθυσμό από τις πρώτες κιόλας δεκαετίες της δραστηριοποίησής του. Θα αναφερθούμε ενδεικτικά σε κάποιες αποφάσεις που υποδηλώνουν τον κοινωνικό χαρακτήρα των δράσεών του.

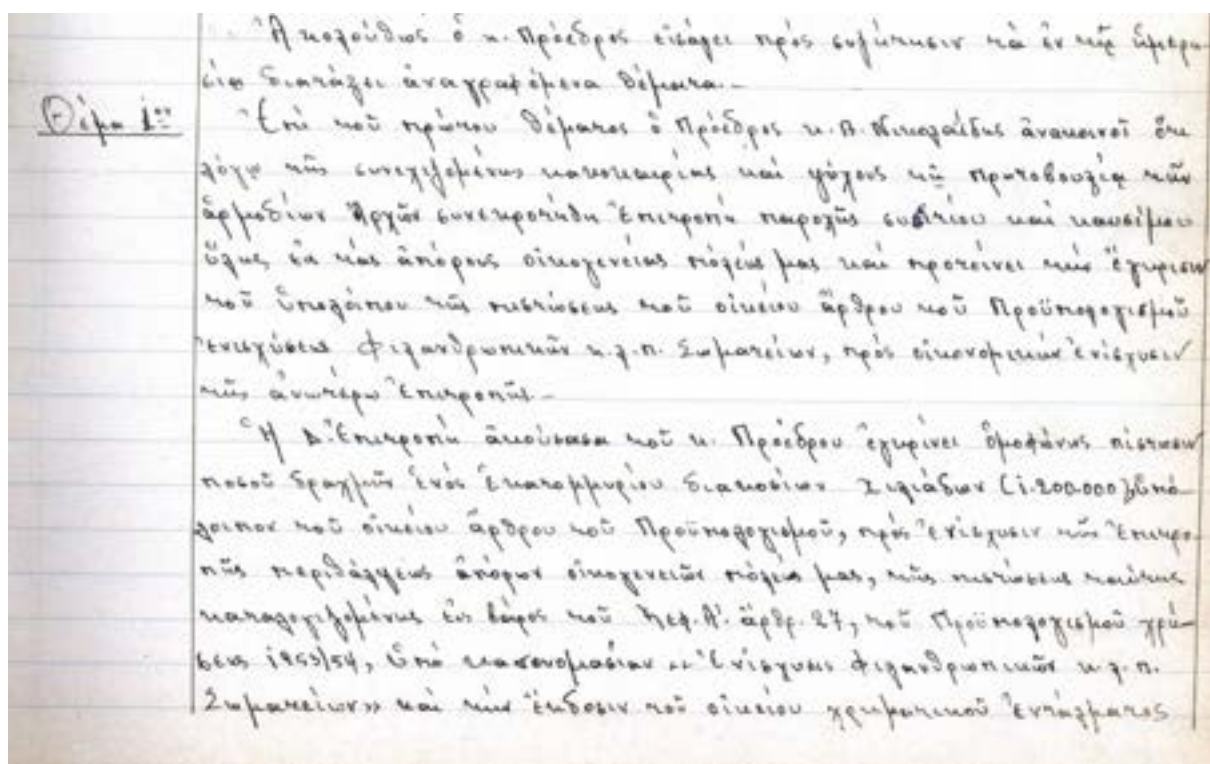
Στις 7/12/1947, στη συνεδρίαση 38, αποφασίστηκε η συγκρότηση «συσσιτίου υπέρ καχεκτικών και άπορων παιδιών» και «Ωστόσο προς τον σκοπόν της καλλιτέρας οργανώσεως λειτουργίας και παρακολουθήσεως των συσσιτίων αποφασίζει την συγκρότησιν ειδικής Επιτροπής συγκειμένως 1) εξ ενός αντιπροσώπου του Συλλόγου Κυριών και Δεσποινίδων 2) εξ ενός αντιπροσώπου του Σώματος Ελληνίδων Οδηγών 3) εξ ενός αντιπροσώπου της Ομοσπονδίας Επαγγελματιών 4) εξ ενός αντιπροσώπου της Διοικήσεως του Επιμελητηρίου και 5) εκ του Διευθύνοντος το Επιμελητήριο».

Απόφαση συγκρότησης «συσσιτίου υπέρ καχεκτικών και άπορων παιδιών», Πρακτικά Συνεδρίασης 38, 7/12/1947.

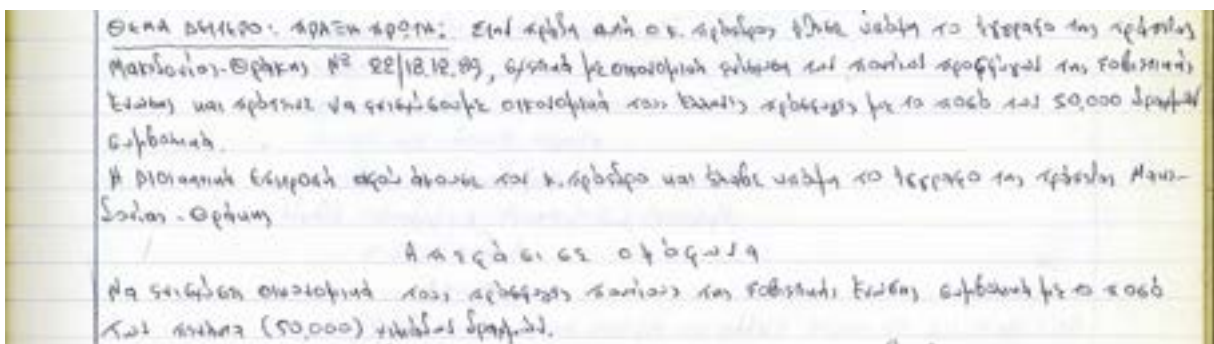

Το χειμώνα του 1954 «λόγω της συνεχιζόμενης κακοκαιρίας και ψύχους με πρωτοβουλία των αρμοδίων Αρχών συνεκροτήθη Επιτροπή παροχής συσσιτίου και καύσιμου ύλης εις τας άπόρους οικογενείας πόλεως μας» ενίσχυσε οικονομικά την ανωτέρω Επιτροπή με το ποσό του 1.200.000 δραχμών, ενώ το 1952 συμμετείχε στον έρανο της «Φανέλας του Στρατιώτου» με το ποσό των 300.000 δραχμών.

Ενίσχυση Επιτροπής παροχής συσσιτίου και καύσιμου ύλης στις άπορες οικογένειες της Αλεξανδρούπολης, Πρακτικά Συνεδρίασης 30, 8/2/1954.

Το κοινωνικό έργο του Επιμελητηρίου συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα ενισχύοντας οικονομικά συλλόγους και φορείς του τόπου. Στις 20/08/1990 το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα «να ενισχύσει οικονομικά τους Ποντίους της πρώην Σοβιετικής Ένωσης συμβολικά με το ποσό των 50.000 χιλιάδων δραχμών» ύστερα από κάλεσμα της Τράπεζας Μακεδονίας – Θράκης.

Οικονομική ενίσχυση Ποντίων της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, Πρακτικά Συνεδρίασης 20/8/1990.

Στις 9/1/1991 στο Διοικητικό Συμβούλιο συζητήθηκε η ανάγκη ενίσχυσης του Βουλγαρικού λαού που «δοκιμάζεται σκληρά και αντιμετωπίζει ακόμη και το φάσμα της πείνας» και για το λόγο αυτό προτάθηκε «να ληφθεί απόφαση από το Δ.Σ. για βοήθεια προς τον λαό της φίλης χώρας [...] και ότι θα ήταν καλλίτερο να είναι συλλογική και συντονισμένη με όλους τους μαζικούς φορείς του Νομού».

Εμπορική Έκθεση Αλεξανδρούπολης

Η Εμπορική Έκθεση Αλεξανδρούπολης αποτελεί κορυφαία εκδήλωση της επαγγελματικής και επιχειρηματικής κοινότητας του Έβρου. Έως το 2016 έχουν πραγματοποιηθεί συνολικά 17 διοργανώσεις.

Ο θεσμός της Εμπορικής Έκθεσης Αλεξανδρούπολης καθιερώθηκε το 1992 από το Επιμελητήριο Έβρου επί προεδρίας του Χριστόδουλου Χαμπούρη. Ο θεσμός διατηρήθηκε και αναπτύχθηκε από τους επόμενους Προέδρους, Νικόλαο Δαστερίδη και Λεωνίδα Κίτσιο. Επί προεδρίας του Ν. Δαστερίδη αποφασίστηκε να πραγματοποιείται η Έκθεση κάθε δύο χρόνια. Από το 2012, επί προεδρίας του Χριστόδουλου Τοψίδη, η Έκθεση απέκτησε διεθνή χαρακτήρα, καθότι στη δομή της εντάχθηκε πρόγραμμα επιχειρηματικών συναντήσεων με εμπορικούς ακόλουθους και επιχειρήσεις από το εξωτερικό.

1η Εμπορική Έκθεση
Αλεξανδρούπολης.

Εγκαίνια 1ης Εμπορικής
Έκθεσης
Αλεξανδρούπολης, 1992.
Διακρίνονται:
Χριστόδουλος
Χαμπούρης, Αθηναίος
Φλωρίνης, Μητροπολίτης
Θεσσαλονίκης Άνθιμος.
Αρχείο Χριστόδουλου
Χαμπούρη.

4η Εμπορική Έκθεση Αλεξανδρούπολης.

4η Εμπορική Έκθεση Αλεξανδρούπολης.

7η Εμπορική Έκθεση
Αλεξανδρούπολης.

Διεθνής Έκθεση Alexro

Από το 2014, επί προεδρίας του Χριστόδουλου Τοψίδη, η Έκθεση μετονομάστηκε από Εμπορική Έκθεση Αλεξανδρούπολης σε Διεθνής Έκθεση Alexro. Σκοπός της Alexro είναι η προβολή των επιχειρήσεων και των τοπικών προϊόντων του Νομού Έβρου στον ευρύτερο ελλαδικό χώρο και στο εξωτερικό. Αποτελεί μία ακόμη δράση του Επιμελητηρίου Έβρου στο πλαίσιο σύνδεσης του πρωτογενούς τομέα με το δευτερογενή και τριτογενή, της διατήρησης των παραδοσιακών προϊόντων, της στήριξης των παραγωγών και των επιχειρηματιών. Παράλληλα με τις εκδηλώσεις στο χώρο της Έκθεσης πραγματοποιούνται ημερίδες για την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων του Έβρου.

Η Alexro είναι μία έκθεση η οποία προσαρμόζεται στο σύγχρονο οικονομικό περιβάλλον διευρύνοντας τους ορίζοντές της και τις προοπτικές της εξωστρέφειας με στόχο:

- την περαιτέρω προβολή και προώθηση των τοπικών επιχειρήσεων και παραγόμενων προϊόντων του Νομού
- τη δημιουργία νέων συνεργασιών σε διεθνές επίπεδο
- την ανάδειξη του τουριστικού μας προϊόντος

Εγκαίνια 17ης Διεθνούς Έκθεσης Alexpro 2016.

Παράλληλα με τις εργασίες του εκθεσιακού χώρου στο πρόγραμμα συμπεριλαμβάνονται και παράλληλες δράσεις ανά θεματική ημέρα, με ενημερωτικές ημερίδες, παρουσιάσεις προϊόντων, επιχειρηματικές συναντήσεις και διάφορες άλλες εκδηλώσεις για την προώθηση των τοπικών προϊόντων και υπηρεσιών.

Από το 2016 αποφασίστηκε η μεταφορά της Έκθεσης στα τέλη Ιουνίου, χρονική περίοδο που ταυτίζεται με την έναρξη της τουριστικής περιόδου, προκειμένου αυτή να ενισχυθεί και να επιμηκυνθεί εξασφαλίζοντας πολλαπλά οφέλη για την τοπική οικονομία. Έτσι, όταν πραγματοποιείται, η Αλεξανδρούπολη ζει σε άλλους ρυθμούς με πρωταγωνιστές τις επιχειρήσεις και τα προϊόντα του Έβρου, που προσελκύουν επισκέπτες απ' όλη την Ελλάδα και τις γειτονικές χώρες, καθώς και επιχειρηματίες και υψηλούς προσκεκλημένους από δυναμικές αγορές του εξωτερικού.

Η σύναψη συνεργασιών με επιχειρηματίες και επαγγελματίες του Έβρου προσφέρει μοναδική δυναμική στην προσέγγιση νέων και πολλά υποσχόμενων αγορών στις εγγύς και όχι μόνον χώρες.

Ο εμπορικός επισκέπτης της Διεθνούς Έκθεσης Αλεξανδρούπολης έχει την ευκαιρία να βρει συγκεντρωμένο ένα μεγάλο αριθμό παραγωγών, κατασκευαστών, εμπόρων και επαγγελματιών της ευρύτερης περιοχής, να δει τα εκθέματά τους, να συζητήσει και να διερευνήσει πιθανές συνεργασίες σε ελάχιστο χρόνο και χωρίς περιττές μετακινήσεις.

17η Διεθνής Έκθεση
Alexpro 2016.

Επιμορφωτικά εργαστήρια
στο πλαίσιο της 17ης
Διεθνούς Έκθεσης
Alexpro 2016.

17η Διεθνής Έκθεση
Alexro 2016.

17η Διεθνής Έκθεση
Alexro 2016.

17η Διεθνής Έκθεση
Alexro 2016.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Το Πανεπιστήμιο Θράκης ιδρύθηκε το 1973 με το Ν.Δ. υπ' αριθ. 87 της 27ης Ιουλίου 1973. Έδρα του Πανεπιστημίου ορίστηκε η πόλη της Κομοτηνής και ονομάστηκε «Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης» προς τιμήν του Δημόκριτου από τα Άβδηρα.

Το Πανεπιστήμιο άρχισε να λειτουργεί με μία Σχολή (την Πολυτεχνική) και ένα ανεξάρτητο Τμήμα (Νομική). Το 1974 πρωτολειτούργησαν το Τμήμα Νομικής στην Κομοτηνή και το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών στην Ξάνθη. Από τότε μέχρι σήμερα ιδρύθηκαν και λειτουργούν στον Έβρο κατά χρονολογική σειρά τα παρακάτω τμήματα:

Το 1977 ιδρύθηκε (Ν. 641/22 Ιουλίου 1977) το Τμήμα Ιατρικής στην Αλεξανδρούπολη, που άρχισε να λειτουργεί το 1985.

Το 1982 ιδρύθηκε (Ν. 1268/82 άρθρο 46) το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης και το Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών στην Αλεξανδρούπολη (το πρώτο άρχισε να λειτουργεί το 1986 και το δεύτερο το 1987).

Το 1998 (Π.Δ. 32/98) ιδρύθηκε η Σχολή Επιστημών Αγωγής στην Αλεξανδρούπολη, η οποία συμπεριέλαβε τα δύο ήδη ιδρυμένα Τμήματα Δημοτικής Εκπαίδευσης και Νηπιαγωγών.

Το 1999 (Π.Δ. 208/99) ιδρύθηκαν στην Ορεστιάδα το Τμήμα Δασολογίας και Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων και το Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης και άρχισαν να λειτουργούν το ακαδημαϊκό έτος 1999-2000.

Το 1999 (Π.Δ. 208/99) ιδρύθηκε το Τμήμα Μοριακής Βιολογίας και Γενετικής στην Αλεξανδρούπολη και άρχισε να λειτουργεί το ακαδημαϊκό έτος 2000-2001.

Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης παίζει σημαντικό ρόλο στην ενίσχυση της εθνικής και πολιτιστικής φυσιογνωμίας της περιοχής της Θράκης και συμβάλλει στο υψηλό επίπεδο των σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Με την ποιότητα διδασκαλίας και το επίπεδο έρευνάς του έχει εξασφαλίσει μία θέση μεταξύ των καλύτερων ελληνικών πανεπιστημίων.

Το Επιμελητήριο στήριξε θερμά την ίδρυση πανεπιστημιακών σχολών αρχικά στην Αλεξανδρούπολη και έπειτα στον υπόλοιπο Νομό. Αξιοσημείωτη είναι η προσφορά του Χριστόδουλου Χαμπούρη στον αγώνα για την ίδρυση της Ιατρικής Σχολής τις δεκαετίες 1970-1980.

Η στήριξη του Πανεπιστημίου και ιδιαίτερα της Ιατρικής Σχολής από το Επιμελητήριο εκδηλωνόταν τόσο με ψηφίσματα όσο και με την οικονομική ενίσχυση συνεδρίων.

*Ενημερωτική εκδήλωση που διοργανώθηκε από τον Χριστόδουλο Χαμπούρη στην Αθήνα σε εκπροσώπους τύπου για την ίδρυση της Ιατρικής Σχολής στην Αλεξανδρούπολη, Νοέμβριος 1978.
Αρχείο Χριστόδουλου Χαμπούρη.*

Συνεδρίαση της Πανέβριας Επιτροπής Αγώνα για την ίδρυση της Ιατρικής Σχολής, μέσα δεκαετίας '80. Αρχείο Χριστόδουλου Χαμπούρη.

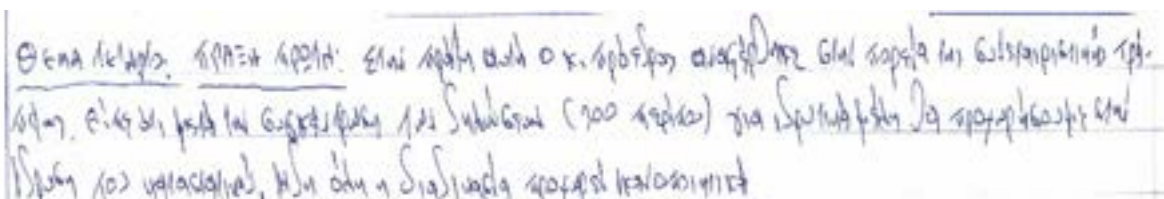

Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης.

Συνεταιριστική Τράπεζα Έβρου

Η Συνεταιριστική Τράπεζα Νομού Έβρου ιδρύθηκε το 1996 με πρωτοβουλία του Προέδρου του Δ.Σ. του Επιμελητηρίου Έβρου Νικόλαου Δαστερίδη και με παροχή άδειας λειτουργίας από την Τράπεζα της Ελλάδος. Ήδη από το 1994 ο Ν. Δαστερίδης αναφερόταν στις ενέργειες που γίνονταν για την ίδρυση της Τράπεζας και έκανε λόγο για τη σύνταξη του καταστατικού. Το 1995 ολοκληρώθηκε η συγκέντρωση του απαιτούμενου κεφαλαίου σε χρόνο ρεκόρ για τα δεδομένα της εποχής με μαζικές εγγραφές από όλο το Νομό Έβρου και η τράπεζα ξεκίνησε σε σύντομο χρονικό διάστημα τη λειτουργία της.

Πρακτικά συνεδρίασης 15 19/06/1995.

Με σταθερά βήματα λειτούργησαν κατά σειρά τα καταστήματα: Αλεξανδρούπολης (Νοέμβριος 1996), Ορεστιάδας (Δεκέμβριος 1997), Διδυμοτείχου (Φεβρουάριος 2003), η Κινητή Μονάδα Σουφλίου (Απρίλιος 2006) και η Κινητή Μονάδα Φερών (Απρίλιος 2006).

Σήμερα, μετά από 21 έτη λειτουργίας, η Τράπεζα Έβρου έχει εδραιωθεί στην αγορά του Νομού, αποκτά όλο και περισσότερους συνέταιρους-πελάτες, στους

οποίους προσφέρει σύγχρονα τραπεζικά προϊόντα, υψηλές αποδόσεις από τα ίδια κεφάλαια, καθώς και άμεση εξυπηρέτηση σε κάθε είδους συναλλαγή.

Στόχος της Τράπεζας για το μέλλον είναι η μεγαλύτερη διείσδυση στον πληθυσμό του Έβρου αλλά και η περαιτέρω ανάπτυξή της, με επέκταση στους Νομούς Ροδόπης και Ξάνθης.

Κεντρικό κατάστημα της τράπεζας στην Αλεξανδρούπολη.

Το νέο ιδιόκτητο κτίριο της Συνεταιριστικής Τράπεζας Έβρου, όπου πλέον στεγάζονται τα γραφεία της Διοίκησης και το κεντρικό κατάστημα, αγοράστηκε επί προεδρίας Σάββα Χατζηκωνσταντίνου το 2008 και εγκαινιάστηκε επί προεδρίας Νίκου Ντουμανίδη το Νοέμβριο του 2014. Η Τράπεζα έχοντας πλέον πάνω από 6.000 μετόχους δραστηριοποιείται σε όλα τα τραπεζικά προϊόντα γνωρίζοντας τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας και παράλληλα συμβάλλει στην ανάπτυξη της περιοχής.

Τόποι του Έβρου

Αλεξανδρούπολη

Η Αλεξανδρούπολη είναι πόλη της Θράκης και πρωτεύουσα της Περιφερειακής Ενότητας Έβρου. Αποτελεί σημαντικό λιμάνι και εμπορικό κέντρο της βορειοανατολικής Ελλάδας και είναι μία από τις νεότερες πόλεις της χώρας.

Η πρώτη ονομασία της ήταν Δεδέαγατς και σύμφωνα με το μύθο πήρε το όνομά της είτε από ένα μουσουλμάνο ιερωμένο που έζησε και τάφηκε στη σκιά μίας βελανιδιάς (Dedeagatz: «dede» σημαίνει παππούς και «αγatz» σημαίνει δέντρο) είτε από το μεγάλο αριθμό βελανιδιών που υπήρχαν στην περιοχή. Η ανάπτυξη του οικισμού ανάγεται στα μέσα του 19ου αιώνα, όταν η περιοχή ήταν μέρος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, και οφείλεται στη δραστηριοποίηση ξένων εταιρειών που έκαναν έργα υποδομής.

Άποψη της Αλεξανδρούπολης, 1903.
Ιδιωτική Συλλογή.

Το 1872 κατασκευάστηκε στο Δεδέαγατς σιδηροδρομικός σταθμός της γραμμής Αδριανούπολη – Αιγαίο Πέλαγος και ένα λιμάνι, έτσι σταδιακά συγκεντρώθηκαν στην περιοχή Έλληνες έμποροι από κοντινά μέρη (Αίνος, Μαρώνεια, Μάκρη κ.ά.). Το πληθυσμιακό μωσαϊκό αποτελούνταν τότε από Έλληνες, Οθωμανούς Τούρκους, Βούλγαρους, Αρμένιους, Φραγκολεβαντίνους και Εβραίους, που έχτισαν θρησκευτικά μνημεία, τα περισσότερα των οποίων σώζονται έως τις μέρες μας. Από πολύ νωρίς το Δεδέαγατς απέκτησε ένα σύγχρονο ρυμοτομικό σχέδιο από μηχανικούς του ρωσικού στρατού κατά τη διάρκεια του Ρωσοτουρκικού Πολέμου του 1877-1878, όταν οι ρωσικές δυνάμεις κατέλαβαν την περιοχή και εγκαταστάθηκαν σε αυτήν.

Δοξολογία στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου για την ενσωμάτωση της πόλης στον ελληνικό εθνικό κορμό, 14/5/1920. Αρχείο Εθνολογικού Μουσείου Θράκης.

Λίγο πριν το πέρασμα στον 20ό αιώνα η πόλη αποτελούσε ένα μεγάλο διαμετακομιστικό κέντρο για την ευρύτερη περιοχή, που συνδεόταν με τη Θεσσαλονίκη και την Κωνσταντινούπολη αλλά και με κάποια από τα μεγαλύτερα λιμάνια της Μεσογείου. Στις 14 Μαΐου 1920 η πόλη ενσωματώθηκε στον ελληνικό εθνικό κορμό και λίγους μήνες αργότερα μετονομάστηκε σε Αλεξανδρούπολη προς τιμήν του τότε Βασιλιά της Ελλάδος Αλέξανδρου Α' που την επισκέφθηκε τον Ιούλιο του ίδιου χρόνου.

*Αλεξανδρούπολη,
Μεσοπόλεμος.
Ιδιωτική Συλλογή.*

*Οδός 14ης Μαΐου,
δεκαετία του '60.
Ιδιωτική Συλλογή.*

Σήμερα η πόλη αποτελεί ένα σημαντικό συγκοινωνιακό κόμβο, καθώς προσεγγίζεται αεροπορικώς, σιδηροδρομικώς, οδικώς (Εγνατία Οδός) και ακτοπλοϊκώς. Στην πόλη υπάρχουν σύγχρονες ξενοδοχειακές μονάδες και συνεδριακό κέντρο. Λειτουργούν τέσσερα τμήματα του Δημοκρίτειου Πανεπιστήμιου Θράκης (Τμήμα Επιστημών Εκπαίδευσης στην Προσχολική Ηλικία, Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, Τμήμα Ιατρικής και Τμήμα Μοριακής Βιολογίας και Γενετικής). Το Τμήμα Ιατρικής στεγάζεται σε ένα από τα μεγαλύτερα και πλέον σύγχρονα νοσοκομεία των Βαλκανίων.

Ανάμεσα στα σημαντικότερα μνημεία της πόλης συγκαταλέγονται ο Φάρος (1880), η Αρμένικη Εκκλησία (1875), το κτίριο που στεγάζει το Εθνολογικό Μουσείο Θράκης (1899), ο Μητροπολιτικός Ναός του Αγίου Νικολάου (1901), η Καθολική Εκκλησία (1901), η Ζαρίφειος Παιδαγωγική Ακαδημία, και το Καπνομάγαζο (Δημοτική Βιβλιοθήκη).

Αεροφωτογραφία Αλεξανδρούπολης, δεκαετία '50. Ιδιωτική Συλλογή.

Σύγχρονη αεροφωτογραφία Αλεξανδρούπολης.
Αρχείο Οργανισμού Λιμένα Αλεξανδρούπολης.

Ζαρίφειος Παιδαγωγική Ακαδημία.

Από τα πρώτα χρόνια της δημιουργίας της πόλης λόγω του σιδηροδρόμου και του λιμανιού ιδρύθηκαν στην περιοχή βιομηχανίες και βιοτεχνίες, όπως αλευρόμυλοι, κεραμοποιεία, οινοποιεία, παγοποιεία, χαλβαδοποιεία, ελαιουργεία, κέντρα επεξεργασίας καπνού κ.ά.

Ο μύλος του Πρωτόπαπα βομβαρδισμένος από τον Άγγο-Γαλλικό στόλο το 1915. Η πρώτη αξιόλογη βιομηχανική μονάδα της περιοχής που κτίστηκε το 1874 σχεδόν ταυτόχρονα με την έλευση της σιδηροδρομικής γραμμής. Ιδιωτική Συλλογή.

Μύλος Μασούρα. Κτίστηκε το 1930 στην Αλεξανδρούπολη και λειτούργησε ως μονάδα της αλευροβιομηχανίας έως το 1967. Από το 2016 στεγάζεται το Ελληνικό Ινστιτούτο Θρακικών Μελετών.

Επεξεργασία καπνού (παστάλιασμα) στο «Καπνομάγαζο», 1926-27.
Αρχείο Μιχάλη Πατέλη.

«Καπνομάγαζο», σημερινή Δημοτική Βιβλιοθήκη.

Το εμπορικό κέντρο της πόλης μετά την ενσωμάτωση επεκτάθηκε από την οδό Εμπορίου, όπου περιοριζόταν έως τότε, μέχρι την κεντρική Λεωφόρο Δημοκρατίας, στις οδούς 14ης Μαΐου και Ιωακείμ Καβύρη καθώς και στους παράπλευρους δρόμους. Στο εμπορικό αυτό κέντρο υπήρχαν εμπορικές επιχειρήσεις δημητριακών, αλεύρων, αποικιακών, ελαίων, γεωργικών μηχανημάτων, ιχθυοπωλεία, κρεοπωλεία κ.ά.

Εργοστάσιο Ποτοποιίας-Οινοποιίας του Γ. Κουβλάκη και ΣΙΑ στην οδό Εμπορίου. Αρχείο Απόστολου Σιάτρα.

Διαφημιστικές καταχωρήσεις εμπορικών οίκων, 1921.

Παντοπωλείο Αδερφών Μαρτίνη στη γωνία των οδών Κύπρου και Εμπορίου, 1955. Αρχείο Απόστολου Σιάτρα.

Τα χρόνια που ακολούθησαν μέχρι και τη δεκαετία του 1950 η πόλη επεκτάθηκε και ο πληθυσμός της αυξήθηκε. Χαρακτηριστική είναι η μαρτυρία του Διευθυντή του Υποκαταστήματος της Εθνικής Τραπέζης στην πόλη Ι. Μηλιδάκη, ο οποίος πριν την αποχώρησή του από την Αλεξανδρούπολη το 1950 δίνει μια ζωντανή εικόνα της πόλης και των ανθρώπων της: «[...] το Εμπορικόν Κέντρον της Αλεξανδρουπόλεως συγκαταλέγει εμπόρους, βιομηχάνους και βιοτέχνους σοβαρούς, δραστήριους, διορατικούς και προ πάντος τιμιότατους, ολόκληρος δε η πόλις κατοικείται υπό ανθρώπων αποτελούντων εν εκλεκτόν κοινωνικό σύνολο, με ανώτατο πνευματικό επίπεδο, με εκπληκτική κοινωνική δράση, με υγιείς αρχάς και ειλικρινή αισθήματα. Οφείλω να ομολογήσω ότι η ωραία πρωτεύουσα του Έβρου από της πλευράς αυτής υπερέχει πολλών άλλων πόλεων της Ελλάδος που έτυχε να γνωρίσω και διά τον λόγο αυτό ακριβώς τούτον η εντεύθεν αναχώρησίς μου με πληροί βαθείας θλίψεως».

Ο ιδρυτής των «Μύλων Θράκης» Ιωάννης Ουζουνόπουλος κατά την κατασκευή του πλέον σύγχρονου για την εποχή μύλου στην Αλεξανδρούπολη, 1977.
Αρχείο Ιωάννη Ουζουνόπουλου.

*Εργαστήριο αεριούχων ποτών 25/08/1961.
Ιδιωτική Συλλογή.*

*Σωματείο Οινοποιών μπροστά από το εργοστάσιο Ποτοποιίας-Οινοποιίας
του Γ. Κουβλάκη και ΣΙΑ στην οδό Εμπορίου, 1955. Αρχείο Απόστολου Σιάτρα.*

Σιδηρόδρομος

Ο σιδηρόδρομος αποτελεί γέννημα της Βιομηχανικής Επανάστασης και αντιπροσωπεύει τη νεότερη τεχνολογική σχεδίαση ή κοινωνικός θεσμός. Το Δεδέαγατς - Αλεξανδρούπολη δημιουργήθηκε λόγω του σιδηροδρόμου και της ανάγκης μεταφοράς αγαθών-προϊόντων και ανθρώπων. Το 1871 ολοκληρώθηκαν οι εργασίες κατασκευής της σιδηροδρομικής γραμμής Καραγατς-Κούλελι Μπουργκάζ (Πύθιο) – Δεδέαγατς, μήκους 149 χιλιομέτρων από την κατασκευάστρια εταιρεία «Societe Imperiale des Chemins de fer la Turquie d' Europe» (Αυτοκρατορικοί Σιδηρόδρομοι της Ευρωπαϊκής Τουρκίας) του βαρόνου Hirsch. Η γραμμή πρωτολειτούργησε τον Ιούνιο του 1872 όταν ολοκληρώθηκαν οι κτιριακές εγκαταστάσεις του σταθμού στο Δεδέαγατς. Η γραμμή αποτελούσε μέρος-διακλάδωση του κεντρικού σιδηροδρομικού άξονα Κωνσταντινούπολη – Αδριανούπολη – Φιλιππούπολη – Βιέννη.

Άποψη του λιμανιού και της σιδηροδρομικής γραμμής που κατέληγε στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης, δεκαετία '50. Ιδιωτική Συλλογή.

Το 1879 η εταιρεία αντικαταστάθηκε από αυτή των Ανατολικών Σιδηροδρόμων «C.O.», ενώ το 1892 παραχωρήθηκε στο Γάλλο τραπεζίτη της Κωνσταντινούπολης Rene Beaudouy το προνόμιο κατασκευής και εκμετάλλευσης του δικτύου Θεσσαλονίκη – Δεδέαγατς για ενενήντα χρόνια. Η εταιρεία του Beaudouy, στην οποία συμπεριλήφθησαν γαλλο-βελγικοί οικονομικοί οργανισμοί και η Οθωμανική Τράπεζα, ονομάστηκε «Compagnie du Chemin de Fer Ottoman Salonique-Constantinople Juction – J.S.C.». Η έναρξη κατασκευής της γραμμής του «Ενωτικού» έγινε στις 2 Ιουνίου 1893 και ολοκληρώθηκε το Μάιο του 1896. Η νέα γραμμή συνέδεε τη Θεσσαλονίκη με την Κωνσταντινούπολη και την Αλεξανδρούπολη μέσω των Σερρών, της Δράμας, της Ξάνθης, της Κομοτηνής καθώς και άλλων παραγωγικών κέντρων της ενδοχώρας. Η γραμμή είχε ως ακραίους σταθμούς το Πολύκαστρο στα δυτικά και τις Φέρες στα ανατολικά, καθώς το προνόμιο πρόσβασης στα λιμάνια της Θεσσαλονίκης και της Αλεξανδρούπολης το είχε η C.O.

Σιδηροδρομική γραμμή Αλεξανδρούπολης.

Λίγα χρόνια αργότερα κατασκευάστηκαν ύστερα από διαπραγματεύσεις των δύο εταιρειών δύο νέες γραμμές: Καλινδοίων – Κιλκίς – Θεσσαλονίκης, και Ποταμού – Αλεξανδρούπολης (μήκους 8 χλμ.). Ο σταθμός βρισκόταν τότε στην περιοχή ανάμεσα στο σημερινό κλειστό γυμναστήριο και το Πάρκο Προσκόπων-Εγνατία, αλλά καταστράφηκε το 1915 από το βομβαρδισμό του συμμαχικού στόλου της Entente. Έτσι, δημιουργήθηκε νέος σταθμός στην περιοχή του σημερινού ΚΑΠΗ που υπήρχε έως και το 1985, γνωστός ως «ελληνικός» σταθμός. Στη διακλάδωση των δύο γραμμών υπήρχε ο στρατιωτικός σταθμός «Gare Militaire», που σήμερα στεγάζει παιδικό σταθμό.

Ο στρατιωτικός σταθμός «Gare Militaire».

Η γραμμή του «Ενωτικού» τέθηκε το 1921 υπό τον έλεγχο του Ελληνικού Κράτους (Σ.Ε.Κ.), ενώ το τμήμα της γραμμής Αλεξανδρούπολη – Ορμένιο – Σύνορα από το 1929 πέρασε στον έλεγχο της γαλλοελληνικής εταιρείας «Compagnie franco-hellenique de chemin de Fer» και τελικά το 1954 εξαγοράστηκε από το ελληνικό κράτος και ενσωματώθηκε στο δίκτυο των Σ.Ε.Κ.

Λιμάνι

Το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης αποτελεί μαζί με τους λιμένες της Θεσσαλονίκης και της Καβάλας μία από τις πύλες της Βόρειας Ελλάδας για την κίνηση εμπορευμάτων από και προς τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων. Βρίσκεται στην ανατολική πύλη της Εγνατίας Οδού σε στρατηγική θέση τομής δύο κύριων ευρωπαϊκών αξόνων, οδικών και σιδηροδρομικών: της Εγνατίας Οδού και του κάθετου άξονα σύνδεσης Ελσίνκι – Αλεξανδρούπολη, ο οποίος διέρχεται από τη Φινλανδία, την Εσθονία, τη Λετονία, την Ουκρανία, τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία και τέλος την Ελλάδα.

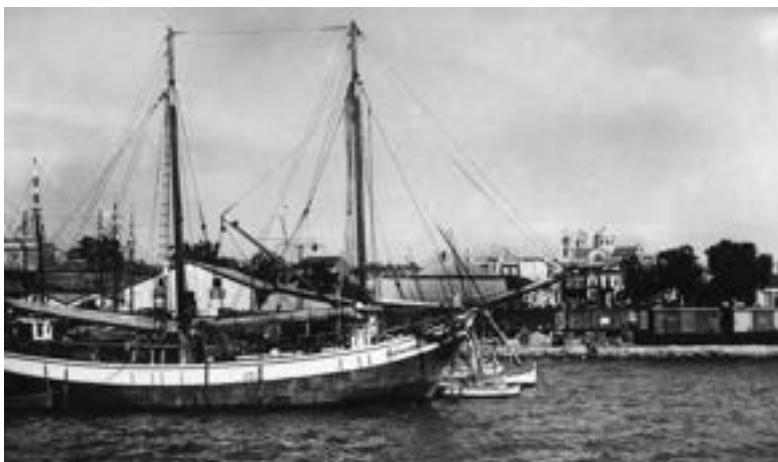

Σύγχρονη αεροφωτογραφία Αλεξανδρούπολης.
Αρχειο Οργανισμού Λιμένα Αλεξανδρούπολης.

Ο σιδηρόδρομος το 1871 μετέτρεψε το μικρό οικισμό σε διαμετακομιστικό κόμβο και σημαντικό λιμάνι, πόλο έλξης εμπόρων από όλα τα σημεία της οθωμανικής επικράτειας. Ο τόπος που ορίστηκε για να γίνει το λιμάνι ήταν ο ίδιος παλιός ψαράδικος που ο γιατρός Μελίρρυτος το ανέφερε ως «αυλιζόμενος λιμήν», ενώ οι ντόπιοι ψαράδες ως «το μαντράκι». Δίπλα του, προς τα ανατολικά, είχε την εκβολή του στη θάλασσα ένα ρέμα, το «Μπουλματζά Ντερέ» (=το ρέμα που πνίγει), που περνούσε από τη σημερινή οδό Διονυσίου Σολωμού και κατέληγε στη θάλασσα. Σύμφωνα με τον Γ. Παναγιώτου, που επικαλείται μαρτυρίες παλιών κατοίκων, για την κατασκευή του λιμανιού χρησιμοποιήθηκαν πέτρες από τον αρχαιολογικό χώρο της αρχαίας Μεσημβρίας.

Λιμάνι Αλεξανδρούπολης,
δεκαετία '20.
Ιδιωτική Συλλογή.

Λιμάνι Αλεξανδρούπολης, 1939.
Ιδιωτική Συλλογή.

Το 1931 συντάχθηκε η πρώτη μελέτη κατασκευής προσήνεμου κυματοθραύστη στο λιμάνι και την περίοδο 1934-1935 κατασκευάστηκε το πρώτο τμήμα ενός προσήνεμου μόλου μήκους 85 μ. το οποίο επεκτάθηκε κατά 345 μ. την περίοδο 1938-1940. Ακολούθησαν νέα έργα την περίοδο 1949-1953 με πιστώσεις του «Σχεδίου Μάρσαλ», το 1964-71, 1975-80 και 1994-2001.

Στο πλαίσιο του Γ' Κ.Π.Σ. εκπονήθηκε μία σειρά μελετών μεταξύ των οποίων και η «Μελέτη Χωροταξικής Οργάνωσης και Εξοπλισμού Χερσαίας Ζώνης Λιμένα (Master Plan)», με βάση τις προοπτικές που υπάρχουν για τις χώρες και ζώνες που προβλέπεται να εξυπηρετήσει ο λιμένας. Εξασφαλίστηκαν τέλος οι απαιτούμενες πιστώσεις για την πρώτη φάση εκβάθυνσης της νέας λιμενολεκάνης και του δίαυλου ναυσιπλοΐας στα -12,00 μ. και -12,50 μ. αντίστοιχα, έργο που ξεκίνησε στα τέλη του 2007.

Σύγχρονη άποψη του Λιμένα Αλεξανδρούπολης.
Αρχείο Οργανισμού Λιμένα Αλεξανδρούπολης.

Φάρος

Ο Φάρος της Αλεξανδρούπολης αναγνωρίστηκε το 2013 ως μνημείο πολιτιστικής κληρονομιάς που «αποτελεί αξιόλογη αρχιτεκτονικά κατασκευή και ιδιαίτερο δείγμα μιας ειδικής κατηγορίας κτιρίων, των φάρων, έχει συμβάλει στην ανάπτυξη και στην ασφάλεια της ναυσιπλοΐας στην περιοχή, είναι συνδεδεμένος με τη ναυτική παράδοση της Ελλάδας και αποτελεί σημείο αναφοράς για τους ναυτικούς, αλλά και τους κατοίκους της περιοχής της Αλεξανδρούπολης» ΦΕΚ 322 12/9/2013 (Τεύχος αναγκαστικών απαλλοτριώσεων και πολεοδομικών θεμάτων).

*Άποψη της παραλίας και του φάρου Αλεξανδρούπολης, δεκαετία '50.
Ιδιωτική Συλλογή.*

Το κτίσιμο του φάρου ανέλαβε η Γαλλική Εταιρεία Φάρων και Φανών της Μεσογείου – Administration Generale des Phares de l' Empire Ottoman μετά από σύμβαση με το οθωμανικό κράτος. Ο φάρος εγκαινιάστηκε και τέθηκε σε λειτουργία για πρώτη φορά την 1η Ιουνίου 1880. Τότε λειτουργούσε με ασετιλίνη, ενώ αργότερα λειτουργούσε με πετρέλαιο με τη μέθοδο της πυράκτωσης. Από το 1974 λειτουργεί με ηλεκτρικό ρεύμα αλλά διαθέτει και εφεδρικές φιάλες με ασετιλίνη για την περίπτωση διακοπής του ηλεκτρικού ρεύματος. Επισκευές και μετασκευές στο κτίριο του φάρου έγιναν το 1946 και το 1955. Το 2002 αντικαταστάθηκε ο ηλεκτρολογικός εξοπλισμός του με εξοπλισμό νέας τεχνολογίας.

Ο φάρος της
Αλεξανδρούπολης,
δεκαετία '20.
Ιδιωτική Συλλογή.

Ο φάρος της
Αλεξανδρούπολης,
τέλη δεκαετίας '30.
Ιδιωτική Συλλογή.

Για να φτάσει κανείς στην κορυφή του φάρου πρέπει να ανέβει 98 σκαλοπάτια και 6 μεγάλα πλατύσκαλα. Δίπλα από κάθε πλατύσκαλο υπάρχει στενόμακρο παραθυράκι προς τη νότια μεριά του, ώστε να φωτίζεται το εσωτερικό του.

Το κτίριο του φάρου έχει ύψος 18 μέτρα από το έδαφος και 27 μέτρα (εστιακό ύψος) από τη μέση στάθμη της θάλασσας. Έχει φωτιστική φωτοβολία 24 ναυτικών μιλίων. Λειτουργεί υπό την άμεση επιτήρηση προσωπικού της Υπηρεσίας Φάρων και είναι ένας από τους λίγους επιτηρούμενους φάρους που υπάρχουν σήμερα.

*Άποψη της παραλίας και του φάρου Αλεξανδρούπολης.
Ιδιωτική Συλλογή.*

Αεροδρόμιο

Ο Κρατικός Αερολιμένας Αλεξανδρούπολης Δημόκριτος (ΚΑΑΛΔ) βρίσκεται σε απόσταση 7 χλμ. ανατολικά από την πόλη της Αλεξανδρούπολης. Η πρόσβαση στον αερολιμένα γίνεται μέσω της Εθνικής Οδού Ε90 που συνδέει την Ελλάδα με την Τουρκία και μέσω της Εγνατίας Οδού.

Κρατικός Αερολιμένας Αλεξανδρούπολης «Δημόκριτος».

Αρχικά κατά τη δεκαετία του 1920 λειτουργούσε στην Αλεξανδρούπολη αεροδρόμιο για στρατιωτικές μόνο ανάγκες και βρισκόταν στην περιοχή του 1ου Δημοτικού Σχολείου της πόλης. Ο σημερινός αερολιμένας στην αρχική του μορφή δημιουργήθηκε το 1944. Οι πτήσεις των ελληνικών αεροπορικών γραμμών εγκαινιάσθηκαν στις 8/7/1948 σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας Εμπρός. Το 1955 ο αερολιμένας χαρακτηρίστηκε ως διεθνής. Το 1975 υλοποιήθηκε η πρώτη μεγάλης έκτασης αναμόρφωση στο κτίριο και στο πεδίο κίνησης (διάδρομος, τροχόδρομοι και πίστα). Το 1992 ο αερολιμένας έλαβε το όνομα «Δημόκριτος» προς τιμήν του αρχαίου ατομικού φιλοσόφου Δημόκριτου που γεννήθηκε στα Άβδηρα της Θράκης. Οι νέες κτιριακές του εγκαταστάσεις μετά την επέκταση που ολοκληρώθηκε το 2011 καλύπτουν επιφάνεια μεγαλύτερη των 8.500 τ.μ.

Ο Ιωάννης Ουζουνόπουλος, Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Αλεξανδρούπολης με τον Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή στο Αεροδρόμιο Αλεξανδρούπολης, 17/04/1958. Αρχείο Ιωάννη Ουζουνόπουλου.

Ο Λ Υ Μ Π Ι Α Κ Η Α Ε Ρ Ο Π Ο Ρ Ι Α Α.Ε.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΘΕΡΙΝΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟ 7ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ
Κ Α Θ ' Ε Κ Α Σ Τ Η Ν

Α Ν Α Χ Ω Ρ Η Σ Η Σ (Α Ξ Ω Φ Ο Ρ Ε Ι Ο Υ 12.20'
(Α Ε Ρ Ο Κ Α Θ Ο Υ Σ 13.10'

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΗΣ ΑΛΕΞ/ΠΟΛΕΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ

	ΑΚΕΡΑΙΑ	ΠΑΙΔΙΚΑ 2-12 ετ.	ΝΗΠΙΑ μέχρι 2 ετ.
'Απλής μεταβίσεως	380	190	38
Μετ' επιστροφής	683	342	69

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 'Αγρίνιον- 'Αλεξανδροπόλιν- 'Ιωάννινα
Θεσσαλονίκη- 'Πρόκλειον- Κέρκυραν- Καβάλα
Μυτιλήνη- Ρόδον- Χανιά- Αδριας- Κοζάνη.-

ΓΡΑΜΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Λονδίνον- Παρίσι- Ρώμη- Κωνσταντινούπολιν
Λευκωσία, Ήρωσσόν- Τέλλ' Αβίβ- Κάιρον
'Αλεξανδρεία- Φραγκοβόρτη- Ζυρίχη- Βρινόβασιον.

'Εκδίδονται αεροπορικά εισιτήρια δι' όλα τα μέρη του κόσμου.-

ΠΑΡΟΧΗ ΠΑΡΕΧΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΙΣ

Διδ πληροφορίες, εξασφάλισιν θέσεων καί έκδοσιν εισιτηρίων
ἀπευθυντέον:
Είς τό ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ Λεωφόρος Καραολή- Δημητρίου
Τηλεφ. 3.61 -- 8 2.07
'Επίσης εἰς τό κἀτωθί Γραφεῖα Ἀνταποκριτῶν
τῆς ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ εἰς.

ΚΟΜΟΤΙΝΗΝ	: ΙΩΑΝ. ΓΥΡΟΥΔΑΣ	Τηλεφ.	3.97
ΣΑΜΙΑΣ	: ΔΗΜ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ	"	13
ΕΥΦΑΙΩΝ	: ΙΩΑΝ. Η. ΚΟΥΡΟΥΔΗΣ	"	6
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ	: ΝΙΚ. ΕΦΥΡΗΣ	"	52
ΟΡΕΣΤΙΑΣ	: ΛΔΒΑ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΙ	"	24
ΦΕΡΡΑΣ	: ΜΙΑΤ. ΠΑΤΑΚΙΔΗΣ	"	Κοινότητα

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ι. Γ. ΚΑΗΣ & Μ. ΊΟΦΡΩΝΙΔΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ

Σουφλί

Το Σουφλί είναι κυρίως γνωστό για τη βιομηχανία τού μεταξιού που αναπτύχθηκε εκεί κατά το 19ο αιώνα. Είναι η έδρα του Δήμου Σουφλίου και βρίσκεται στην όχθη του ποταμού Έβρου 65 χλμ. βόρεια της Αλεξανδρούπολης.

Αναφέρεται για πρώτη φορά ως κεφαλοχώρι με το όνομα «Σοφουλού» από τον Τούρκο περιηγητή Εβλιγιά Τσελεμπί το 1667. Για την ονομασία του υπάρχουν τρεις εκδοχές. Σύμφωνα με την πρώτη το όνομα «Σοφουλού» σχετίζεται με την ύπαρξη κάποιου ασκηταριού στην περιοχή του μοναστικού τάγματος των Σούφι. Σύμφωνα με τη δεύτερη εκδοχή το Σουφλί πήρε το όνομά του από το Σούλι, του οποίου κάτοικοι εγκαταστάθηκαν στην περιοχή ύστερα από τους διωγμούς του Αλή Πασά. Η τρίτη εκδοχή θέλει το Σουφλί να συνδέεται με ένα βυζαντινό γαιοκτήμονα που εγκαταστάθηκε στην περιοχή και ονομαζόταν Σουφλής ή Σοφούλης.

Γενική άποψη Σουφλίου, 1910. Αρχείο Μιχάλη Πατέλη.

Κατά την περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας το Σουφλί αποτελούσε ισχυρό οικονομικό, πολιτικό και πολιτισμικό κέντρο που απλωνόταν και στην ανατολική όχθη του ποταμού Έβρου. Στα μέσα του 19ου αιώνα αρχίζει η μεγάλη οικονομική άνθηση του Σουφλίου, όταν παράλληλα με το κτίσιμο των εκκλησιών του Αγίου Αθανασίου και Αγίου Γεωργίου ανεγέρθησαν και τα μεγάλα κτίρια για την εκτροφή του μεταξοσκώληκα. Στις αρχές του 20ού αιώνα το Σουφλί είχε γύρω στους 12.000 κατοίκους, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων ασχολιόταν με τη μεταξουργία, την καπνοκαλλιέργεια και τα αγροτικά. Τότε ιδρύθηκαν και τα εργοστάσια επεξεργασίας μετάξης των Αζαρία και Πάπο (1908), των Τζίβρε (1920), που ήταν και η μεγαλύτερη μονάδα της περιοχής, και του Π. Χατζησάββα. Αργότερα δημιουργήθηκαν το εργοστάσιο Τσιακίρη (1954), που λειτουργεί έως και σήμερα, και το κρατικό εργοστάσιο (1967). Η αμπελουργία και η οινοποίηση παρουσίασαν γρήγορη ανάπτυξη. Αυτά ήταν και τα δύο κύρια σκέλη της οικονομικής ζωής του τόπου. Παράλληλα αναπτύχθηκαν και άλλες μορφές βιοτεχνίας, όπως τα 60 καρποποιεία και σιδηρουργεία που λειτουργούσαν πριν το 1922, οι 4 ατμοκίνητοι αλευρόμυλοι καθώς και αρκετές μονάδες παραγωγής σισαμέλαιου.

Ραφτάδες και τσαγκάρηδες μπροστά στο κατάστημα του Παναγιώτη Βράνη, οδός Βενιζέλου. Αρχείο Μιχάλη Πατέλη.

Το Σουφλί ενσωματώθηκε στον ελληνικό εθνικό κορμό το 1920. Μετά την παραχώρηση της Ανατολικής Θράκης στην Τουρκία με τη Συνθήκη της Λωζάνης (1923) το Σουφλί έχασε το μεγαλύτερο μέρος της πεδιάδας των 70.000 στρεμμάτων, που ήταν απέραντα μορεολίβαδα, αποκλειστική τροφή του μεταξοσκώληκα. Επιπλέον, η σηροτροφία και το εμπόριο μεταξιού περιήλθαν στο ελληνικό νομικό και φορολογικό καθεστώς. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη σταδιακή μείωση της παραγωγής και των εξαγωγών σε ευρωπαϊκές χώρες. Η ανακάλυψη και διάδοση της τεχνητής μεταξωτής ίνας ανέκοψε οριστικά και αμετάκλητα την πορεία της σηροτροφίας. Τα 4 εργοστάσια αναπήνισης καθώς και οι πολλές οικοτεχνίες παραγωγής μεταξιού έπαψαν να λειτουργούν. Το 1993 η παραγωγή κουκουλιών ανερχόταν σε 5.000 κιλά από 800.000 κιλά που ήταν το 1908.

Επέκταση και ανακαίνιση του μύλου Γκαργκάνα, 1928. Αρχείο Μιχάλη Πατέλη.

Ακόμη και σήμερα λειτουργούν στην περιοχή βιοτεχνίες ύφανσης και παραγωγής προϊόντων μετάξης καθώς και καταστήματα που εμπορεύονται μεταξωτά είδη. Το Σουφλί αποτελεί έως τις μέρες μας μοναδικό και εμβληματικό χώρο επεξεργασίας και παραγωγής προϊόντων μεταξιού, στο οποίο ο επισκέπτης μπορεί να βρει σχετικά μουσεία, μνημεία, στοιχεία και πληροφορίες.

Αυτή την παράδοση αιώνων προσπαθούν από κοινού τοπικές αρχές και ιδιώτες να αναβιώσουν, ώστε να αποτελέσει μια ιδιαίτερη πρόταση. Πρόσφατα το Σουφλί αναγνωρίστηκε ως κομβικός ελληνικός προορισμός του «Δρόμου του Μεταξιού», ενός προγράμματος του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού UNWTO, το οποίο αναβιώνει τους πάλαι ποτέ δρόμους του μεταξιού από την Κίνα μέχρι την Ευρώπη.

Καροπιοί, 1925. Αρχείο Μιχάλη Πατέλη.

Εργοστάσιο μεταξουργίας των Αζάρια και Πάππο. Αρχείο Μιχάλη Πατέλη.

Εργαστήριο αεριούχων ποτών. Αρχείο Μιχάλη Πατέλη.

Τα επαγγέλματα στο Σουφλί σύμφωνα με τον «Επαγγελματικό Οδηγό της Ελλάδας» (1920-1921):

- Αλευρόμυλοι (Ατμοκίνητοι): Αραμπατζής Χρ.
- Άλευρα: Αραμπατζής Π., Γκαργκάνας Νικ., Καλπάκας και Τσακίρης, Μπρίκας Απ., Πετρίδης και Οικονομίδης, Τσακίρης Δημ., Τσακίρης Θεοδ.
- Αποικιακά: Καλέσης Δ., Μπρίκας Απ. και Υιοί, Μούτλιας Σταμ., Μούτλιας Δημ.
- Αντιπροσωπείαι, Μεσίται, Προμήθειαι: Κουκόλης Π., Μπρίκας Δημ., Μόκοις Αθ.
- Ασφαλειών αντιπρόσωποι: «Εθνικής Τραπέζης» αντιπρ. Κουκόλης Ι., Μπρίκας Δημ., Πετρίδης και Οικονομίδης
- Δέρματα: Χαϊμ Δανόν
- Έμποροι: Γκαργκάνης Νικόλαος, Καλέσης Δημ., Κουκόλης Π., Καλπάκας και Τσακίρης, Μπρίκας Απόστολος και Υιοί, Πετρίδης και Οικονομίδης, Τσακίρης Θεόδωρος
- Καρεκλοποιεία: Αρβανίτης Παναγιώτης
- Καπνέμποροι: Δούρβας Γ., Μπρίκας και Υιοί
- Κουκουλέμποροι: Καλπάκας και Τσακίρης, Κουκκόλης Ιωάννης, Μόκαλος Αθανάσιος, Μποχόρ Πάπο, Μπρίκας Απόστολος, Τσιρώνη Αδελφοί
- Κρεοπωλεία: Γκαζέμπας, Θεοφάνης Ηλίας, Παπατσαρούχας Αθανάσιος, Παπατσαρούχας Ηλίας
- Μεταξουργεία (Ατμοκίνητα): Βοχάρ Πάπο, κλωστήρια 160, Ceriam Freres, κλωστήρια 110, Μόκοις Αθανάσιος, κλωστήρια 12

- Μεταξοσποροποιεία: Καλπάκας Απ., Μπρίκας Ιωάννης, Σέντερης Αν., Σιμισιρίκης Στ., Τυρόπουλος Ευάγγελος
- Ξενοδοχεία ύπνου: «Θράκη» Καραγεώργος Π., Χατζηγιάννογλου και Τσαμίτας
- Ξενοδοχεία φαγητού: Το «Βυζάντιον» Φούσκας Δ., Καλακούδης Ηλ., Παπαχρήστου Χρήστος
- Οινοπνευμάτων εργοστάσια: Γκαργκάτου Κ. Νικόλαος, Παπαδάκης Σταύρος
- Παντοπωλεία: Αδαμίδης Ιω., Ανδρούδης Χρ., Κουρούδης Ηλίας, Μούτλιας Σταμ., Μούτλιας Δημ., Μόκαλης Αθαν., Μπρίκας Απόστολος, Μπρίκας Ιωάννης, Πρεπούδης Μόσχος, Χατζηγιαννόγλου Π.
- Σησαμελαιοτριβεία: Κούκος Στ., Κουρούδης Ηλίας, Κισσέ Μπακάλης Στ., Μούτλιας Σταύρος, Μούτλιας Δημήτριος, Σέστερης Αν.
- Υποδηματοποιεία: Κάβουρας Απόστ., Κωστούλας Αποστ., Παπαλέκας Απ., Τσακίρης Δημήτριος
- Υφασματοποιεία: Μάλιτος Π., Νικολαΐδης Αθανάσιος, Ραγγούσης Αντώνιος
- Φαρμακεία: Κουρτίδης Κ., Μάλιτος Μ., Μπρίκας Αθανάσιος

*Μικροσκόπηση και συσκευασία
κουκουλόσπορου, 1950.
Αρχείο Μιχάλη Πατέλη.*

Διδυμότειχο

Το Διδυμότειχο είναι χτισμένο στη συμβολή των ποταμών Έβρου και Ερυθροπόταμου, 85 χλμ. περίπου βορειοανατολικά της Αλεξανδρούπολης. Η σύγχρονη οικιστική του εικόνα είναι αποτέλεσμα διαδοχικών επεκτάσεων του αρχικού ιστορικού πυρήνα της ακρόπολης που στεγάζει ακόμη και σήμερα την παλιά πόλη στην κορυφή του ασβεστολιθικού λόφου που ονομάζουμε «Καλέ» ή «Κάστρο». Απέναντι, στο λόφο της Αγίας Πέτρας, βρισκόταν η ρωμαϊκή Πλωτινόπολις που ιδρύθηκε από τον Τραϊνόν, περί το 107 μ.Χ., προς τιμήν της συζύγου του.

Γενική άποψη Διδυμοτείχου, 1950. Αρχείο Αχιλλέα Γκιδικά.

Κεντρική Πλατεία Διδυμοτείχου, 1960. Αρχείο Αχιλλέα Γκιδικά.

Ο οικισμός αναπτύχθηκε κυρίως στα μεταχριστιανικά χρόνια. Βρισκόταν στο σταυροδρόμι των δύο από τις σημαντικότερες εγκάρσιες στην Εγνατία οδούς: εκείνη που από την Τραιϊανούπολη οδηγούσε στα βόρεια και εκείνη που από τη Ραιδεστό πήγαινε στη Φιλιππούπολη. Το Διδυμότειχο κατά τη διάρκεια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας υπήρξε λιμάνι του πλωτού Έβρου, αποτελούσε μία από τις σημαντικότερες πόλεις και πολλές φορές είχε καταστεί διοικητική και στρατιωτική βάση της Αυτοκρατορίας. Το 1193 γεννήθηκε εκεί ο μετέπειτα Αυτοκράτορας Ιωάννης Δούκας Βατάτζης. Το 1254 ο Αυτοκράτορας Θεόδωρος Β' Λάσκαρις το χρησιμοποίησε ως σταθμό για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του, όπως και ο Ανδρόνικος Γ' Παλαιολόγος το 1321, αλλά και ο Ιωάννης ΣΤ' Καντακουζηνός, ο οποίος το 1341 στέφθηκε αυτοκράτορας στην πόλη του Διδυμοτείχου.

Οδός Βενιζέλου, 1940-45. Αρχείο Αχιλλέα Γκιδίκια.

Η πόλη καταλήφθηκε από τους Οθωμανούς Τούρκους το 1361 και αποτέλεσε την πρώτη οθωμανική πρωτεύουσα στην Ευρώπη. Το Μεγάλο Τέμενος του Σουλτάνου Βαγιαζήτ Α' του Γιλντιρίμ άρχισε να χτίζεται στα χρόνια του και ολοκληρώθηκε το 1420-21 από τον Σουλτάνο Μωάμεθ Α'.

Κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα αναπτύχθηκε στο Διδυμότειχο μία αστική τάξη, η οποία ήταν σχεδόν αποκλειστικά μη μουσουλμανική, με τις συντεχνίες να παίζουν σημαντικό ρόλο στην τοπική οικονομία. Η πόλη αποτέλεσε εμπορικό κέντρο και εξήγαγε μετάξι και καπνά. Πέρα από την ελληνική κοινότητα σημαντικό ρόλο στην οικονομική ζωή της πόλης έπαιξε η εβραϊκή και η αρμένικη κοινότητα.

Σωματείο τσαγκάρηδων, 1965. Αρχείο Αχιλλέα Γκιδίκα.

Το Μάιο του 1920 η πόλη ενσωματώθηκε στον ελληνικό εθνικό κορμό και επίσημα αποδόθηκε στην Ελλάδα με τη συνθήκη των Σεβρών, τον Ιούλιο του 1920. Κατά το Μεσοπολέμο το Διδυμότειχο αποτελούσε το διοικητικό κέντρο του Βόρειου Έβρου. Κύρια οικονομία της περιοχής ήταν η γεωργία με κυρίαρχο είδος τα σιτηρά, γι' αυτό στο Διδυμότειχο υπήρχαν τρεις μύλοι: του Μανδαλίδη, του Μπέη και του Τσεκούρα. Υπήρχαν ακόμα «γιαχανάδες» (σουσαμόμυλοι) που άλεθαν το σουσάμι και παρήγαγαν το σουσαμέλαιο, το ταχίνι και την «κούσπα» για ζωοτροφές.

Στο Διδυμότειχο υπήρχαν επίσης τα μοναδικά ψυγεία της περιοχής: το παγοποιείο-ψυγείο του Αντώνη Γρηγορίου-Γενή Ζεγκίνη, που διέθετε το μονοπώλιο της διάθεσης πάγου στο Βόρειο Έβρο, και ο «Μποσκανάς» ή «Ψυγείο του Εβραίου», ένα ιδιότυπο ψυγείο-πηγάδι που γέμιζε με πάγο από το ποτάμι και χρησίμευε κυρίως ως αποθήκη τυροκομικών προϊόντων. Στο σκορδομαχαλά, στα βόρεια της πόλης, υπήρχαν και τα περισσότερα μεγάλα «προβιομηχανικά» κτίρια που χρησίμευαν για την καλλιέργεια καπνών και την ξήρανση των καπνών.

*Εργαζόμενοι στην αλευροβιομηχανία Τσικούρα.
Αρχείο Λαογραφικού Μουσείου Διδυμοτείου.*

Το 1921 στο Διδυμότειχο υπήρχαν οι παρακάτω επαγγελματίες:

- Άλατος (έμποροι): Μονοπώλιον Δυτικής Θράκης, αντιπρόσωπος Δαυίδ Ταραμπολούς
- Αλευρόμυλοι (2 με πτωχαέριον): Γρηγόριος Γενηζεγκίνης, Χουσεΐν βέης
- Αλεύρων (έμποροι): Ελιέζερ Τζίμπρε, Αδελφοί Τολέδο, Δ. Τεκτονίδης
- Αποικιακών (έμποροι): Θεοδ. Σπύρου, Αδελφοί Τολέδο, Αριόν Ταραμπολούς
- Ασφαλιστικάί Εταιρ. Πυρός: Μωύς Μαργκρίζο (Union de Paris), Δ. Τεκτονίδης (Union London)
- Δέρματα (ακατέργαστα): Ισαάκ Μενασέ Δεγόνιας
- Δημητριακά: Τεκτονίδης Δημ., Τολέδο Αδελφοί, Τζίμπρε Ελιέζερ, Μποχόρ Τζίμπρε, Χεκίμογλου Μ.
- Ζαχαροπλαστεία: Νικολάου Π.
- Καφενεία: Γρηγορίου Αθαν., Καραμιχάλης Α., Κάργας Σ., Κιργιαλάν Α., Κοσμάς Ι.
- Κουρεία: Αθανασίου Δ., Μόσχου Δ.
- Ξενοδοχεία (ύπνου και φαγητού): Νέσιου Παύλος «Θράκη», Πάσχου Αδελφοί «Μητρόπολις», Ποργιάς Θ.
- Ξυλέμποροι: Χεκίμογλου Τ.
- Οινοπνεύματος (εισαγωγείς): Βαλτζίδης Ι., Θεοδώρου Α., Συναπίδου Αδελφοί
- Παντοπωλεία: Αλγιαννάκης Σ., Αποστολίδης Γ., Βλάικος Γ., Γενηζεγκίνης Παν., Γρηγορίου Λ., Δημητρίου Κυρ., Παπασταύρου Αδελφοί, Σπόρου Θ., Σταϊκίδου Αδελφοί, Τσότρας Α., Ψαλτόπουλος Χρ.

- Ραφεία: Σιγγούνας Μ.
  - Σιδηρικά: Οβανέζ Σεχποσιάν
  - Σησαμοτριβεία: Δημητρίου Κυρ., Κιουρκιτσής Θ., Σπύρου Αθαν., Τσάνκου Στ., Τσολάκης Μιχ.
  - Τύρου έμποροι: Γιαουρτσόγλου Ε., Τεκτονίδης Δ., Τολέδο Αδελφοί, Χαζηρμπασάνης Γεώργ.
  - Υποδηματοποιεία: Χατζηπούλιογλου Αδελφοί, Κουντουργιατζής Αβραάμ
  - Υφασματοπωλεία και Νεωτερισμοί: Ναχμίας Μ., Ισραέλ Τζίμπρε, Χατζηνισιάν Δισλιάν, Δισλιάν Κ.
- Φαρμακεία: Ασημακόπουλος Γ., Κυριαζίδης Κ.

Αφίσα «Μεγάλης Εμπορικής Πανήγυρις»
στο Διδυμότειχο. Αρχείο Λαογραφικού
Μουσείου Διδυμοτείχου.

Νέα Ορεσιτιάδα

Η Νέα Ορεσιτιάδα είναι η νεότερη και βορειότερη πόλη της Ελλάδας και απέχει 109 χλμ. από την Αλεξανδρούπολη. Ιδρύθηκε το 1923 από Έλληνες πρόσφυγες που κατάγονταν από το προάστιο Καραγάτς ύστερα από τη Συνθήκη της Λωζάνης (1923), σύμφωνα με την οποία παραχωρήθηκε στην Τουρκία η Ανατολική Θράκη αλλά και το τρίγωνο του Κάραγατς, παρόλο που βρίσκεται δυτικά του ποταμού Έβρου, ο οποίος αποτελέσε και το σύνορο Ελλάδας–Τουρκίας. Στις 4 Ιουνίου 1923 μία επιτροπή που σχηματίστηκε την προηγούμενη μέρα σε κοινή σύσκεψη των κατοίκων της παλιάς Ορεσιτιάδας-Καραγάτς, αποφάσισε τη μετακίνηση του πληθυσμού 17 χιλιόμετρα νοτιότερα, στην ακατοίκητη αγροτική τοποθεσία Κουμ-Τσιφλίκ (Αμμώδες Τσιφλίκι). Ο τόπος κρίθηκε κατάλληλος και μεταφέρθηκαν εκεί αρχικά 900 οικογένειες.

Βιοτεχνία σκούπας στην Νέα Ορεσιτιάδα, 1933. Αρχείο Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου Ορεσιτιάδας και Περιφέρειας.

Συνολικά 6.150 πρόσφυγες (5.200 από το Καραγάτς και 950 από την ευρύτερη περιοχή της Αδριανούπολης) ίδρυσαν τη Νέα Ορεσιτιάδα. Τα εγκαίνια της νέας πόλης έγιναν στις 12 Αυγούστου 1923 και τελέστηκαν από το Μητροπολίτη Πολύκαρπο με την παρουσία του Γενικού Διοικητή της Θράκης Σπύρου Δάσιου. Την πόλη χάραξε η 11η Διλοχία Μηχανικού σύμφωνα με σχέδιο που εκπόνησε ο Γεώργιος Μαγκλής. Μέχρι το 1927 είχαν εγκατασταθεί στη Νέα Ορεσιτιάδα 2.466 οικογένειες προσφύγων.

*Νέα Ορεσιτιάδα,
δεκαετία '50.
Αρχείο Δημήτρη
Γκεντσίδη.*

*Εργαστήριο σκούπας, Σάκκος.
Αρχείο Ιστορικού και
Λαογραφικού Μουσείου
Ορεσιτιάδας και Περιφέρειας.*

Η περιοχή της Νέας Ορεστιάδας είναι μία από τις πιο εύφορες και παραγωγικές περιοχές της Ελλάδας. Η οικονομική και εμπορική ανάπτυξη της πόλης δεν άργησε. Η πρώτη αγορά δημιουργήθηκε επί της οδού Βασιλέως Κωνσταντίνου, κοντά στο σιδηροδρομικό σταθμό και αργότερα μεταφέρθηκε δυτικά της κεντρικής πλατείας. Επί της Βασιλέως Κωνσταντίνου άνοιξαν επίσης πολλά εμπορικά καταστήματα, μεταξύ των οποίων κάποια αρμένικα και εβραϊκά. Σημαντικό ρόλο στην οικονομία της πόλης έπαιξαν τα χάνια και τα ξενοδοχεία, οι γιαχανάδες (σουσαμελαιοτριβεία), τα ποτοποιεία, τα παγοποιεία, τα πεταλωτήρια, τα μπακάλικα, τα ζαχαροπλαστεία, οι λανάρες (επεξεργασία βαμβακιού και μαλλιού), τα «σκουπάδικα» κ.ά.

Ζαχαροπλαστείο Δημητρίου Γκεντσίδα, 1924. Αρχείο Δημήτρη Γκεντσίδα.

Εργαστήριο αεριούχων ποτών.
Αρχείο Ιστορικού και Λαογραφικού
Μουσείου Ορεστιάδας και
Περιφέρειας.

Από το 1975 λειτούργησε στη Νέα Ορεστιάδα το εργοστάσιο Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης για τη λειτουργία του οποίου πίεσε και το Επιμελητήριο Έβρου.

Η Νέα Ορεστιάδα αποτελεί σημαντικό αγροτικό και εμπορικό κέντρο της βορειο-ανατολικής Ελλάδας και διαθέτει σιδηροδρομική και οδική σύνδεση. Στην Ορεστιάδα λειτουργεί η Σχολή Επιστημών Γεωπονίας και Δασολογίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης με δύο τμήματα: το Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης και το Τμήμα Δασολογίας και Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων.

Σύγχρονη άποψη της Νέας Ορεστιάδας από το Σιδηροδρομικό Σταθμό. Αρχείο Δήμου Ορεστιάδας.

Πλατεία Δασίου. Αρχείο Δήμου Ορεστιάδας.

Στη Νέα Ορεστιάδα το 1928 σύμφωνα με τον Γενικό Οδηγό Μακεδονίας-Θράκης και Νήσων υπήρχαν οι παρακάτω επαγγελματίες:

- Αποικιακά: Χρ. Τσονίδης και Β. Πεντίδης και άλευρα, Εμμ. Ζεγκίνης
- Αντιπροσωπεία-Προμήθειαι: Ντουρμπίνης Αντ.
- Αρτοποιοί: Μιχ. Γ. Καζαντζόγλου, Παναγ. Δ. Χαραλαμπίδης
- Βιβλιοχαρτοπωλεία: Ι. Ανδρεάδης και Γ. Αποστολίδης τυπογρ. Πρακτ. εφημερ., Ν. Ευστρατίου τυπογρ. Πρακτ. εφημερ.
- Δικηγόροι: Μιλτ. Βασματζίδης, Σάββας Χαραλαμπίδης, Ι. Λαμπρίδης, Χρ. Πανταλίδης, Λ. Στεφανάτος, Ε. Σταθόπουλος
- Εισαγωγή-Εξαγωγή: Χατζηκωσταντής και ΣΙΑ
- Εμπορομεσίται: Π. Σαμουρίδης, Π. Ντανταλίδης μεσίτης κουκουλιών, Ι. Σεντούκης μεσίτης κουκουλιών, Θ. Παρασχίδης μεσίτης κουκουλιών, Αθ. Χαβάς
- Εκτελωνισταί: Ευστρ. Κοντάρης
- Εργαστήρια: Ιωάννης Μιχαήλ, εκκοκιστική μηχανή, Απ. Θεοφάνης, λαναριστική μηχανή, Αθαν. Πανταζίδης λαναριστική μηχανή και νεροτριβείου, Σ. Βεντούρας σαρώθρων
- Εργοστάσια: Αδελφ. Α. Μαρούδη, εργοστάσιον ποτοποίησης, Μορδού Σολομών
- Ζυθεστιάτορια: Ιωαννίδης Α.
- Ζαχαροπλαστεία: «Η Κωνσταντινούπολης» Δ. Γκεντσιδής
- Ιατροί: Παντελής Σεϊτανίδης, παθολόγος-παιδίατρος, Π. Κουρτίδης, χειρουργός-μαιευτήρ-παθολόγος, Ι. Κοκίδης, Π. Ποταμιάνος

- Κουρεία: Ευαγ. Ταλέβης
- Μαία: Χρυσ. Χατζηβασιλείου
- Νεωτερισμοί-Υφάσματα: Κωνσταντίνος Βαχέρβης, Αθαν. Σαμουρίδης, Γιοργατζιάν Ρουπέν, Κάλβος Ισραήλ, Καλοστιάν Χαϊμ, Μέντα Μποχόρ, Μινούν Ισαάκ, Νικολαΐδης αδελφ., Ταράντο Μποχόρ, Μόρδου Σολωμ.
- Ύπνου ξενοδοχεία: «Η Νέα Ελλάς» Γρ. Ι. Καπετανίδου, «Ο Γιάννης» Ι. Ιωαννίδου
- Καταστήματα Ξυλείας: Ι. Γεωργιάδης, Παπαθανασίου Οίκος, Τζηρίτης Κ., Χριστοφορίδης Κ.
- Παντοπώλαι: Στεφ. Αποστόλου, Αντ. Χατζηαντωνίου, Γρηγ. Πατόπουλος, Δημ. Ρουσίδης, Μιλτ. Δ. Γκεντζίδης, Κ. Χατζηγεωργίου, Άγγελ. Κατρανίδης, Ανδρ. Πασχαλίδης, Αθάν. Καραγρηγόρης, Α. Νεστορίδης, Ι. Τερζής, Δρ. Δροσίδης
- Ράπται Εμποροράπται: Γεωργ. Ι. Καραδημήτρης, Αλ. Παρθενίδης, Αριστ. Γ. Ευσταθιάδης
- Σιτηρά: Γκαρπίς Δισλιάν και τυριά, Διον. Ξυδιάς και άλευρα, Π. Μαρασλής και ποτά, Αχ. Φιλίμπελης, Π. Φιλίμπελης
- Σιδηρικά: Οδυσ. Δ. Χατζηγιάννης και είδη οικοδομών, χρώματα, παντοπωλείον
- Τέκτονες: Β. Γκαρίμπης, Ν. Κοννήτζης
- Υποδηματοποιοί: Χαρ. Μιχαηλίδης, Γεωργ. Αλ. Σεϊτανίδης, Γεωργ. Κ. Ζησούλης, Γεωργ. Μαλτίδης
- Φαρμακεία: Ιωάν. Καλεβράς, Ιωάν. Στεφανίδης
- Φωτογραφεία: Μηνάς Τάτσης

- Ψιλικά: Αλέ. Μοσκοφίδης και χαρτοπωλείον, Μωύς Λόγια και κουκούλια, Τιμολ. Γεωργιάδης και Υιός
- Χρυσοχοεία-ωρολογοποιεία: Λαζαριάν Οχανές, Ρουσόπουλος Δ.

Αθηναϊκή Αγορά.
Αρχείο Δημήτρη Γκεντσίδη.

Σαμοθράκη

Η Σαμοθράκη αποτελεί νησί του Θρακικού Πελάγους και βρίσκεται στο βορειοανατολικό τμήμα του Αιγαίου, μεταξύ των νησιών Λήμνος, Ίμβρος και Θάσος. Απέχει 24 ναυτικά μίλια από την Αλεξανδρούπολη. Η έκταση του νησιού είναι περίπου 180 τ.χμ., ενώ η υψηλότερη κορυφή του έχει υψόμετρο 1.664 μέτρα. Πρόκειται για το όρος Σάος και την κορυφή του Φεγγάρι. Το όνομα του νησιού μάλιστα προέρχεται από την απότομη και επιβλητική όψη του βουνού αυτού. Η προελληνική λέξη «σάμος» του πρώτου συνθετικού σημαίνει ύψος, έτσι η Σαμοθράκη είναι η ψηλή Θράκη.

Η Σαμοθράκη αποτελεί τον ομώνυμο Δήμο και υπάγεται διοικητικά στην Περιφερειακή Ενότητα Έβρου. Ο μόνιμος πληθυσμός της, σύμφωνα με την Απογραφή του 2011, ανέρχεται στους 2.840 κατοίκους. Μέσω του λιμανιού της Καμαριώτισσας η Σαμοθράκη συνδέεται ακτοπλοϊκά κυρίως με την Αλεξανδρούπολη.

Χώρα Σαμοθράκης.

Το νησί είναι ονομαστό για τους αρχαιολογικούς του θησαυρούς, καθώς η ιστορία του χάνεται στα βάθη των νεολιθικών χρόνων και συνεχίζεται σε όλη την αρχαιότητα με αποκορύφωση την άνθηση των Καβείριων Μυστηρίων, που έκαναν τη Σαμοθράκη της αρχαιότητας γνωστή στα πέρατα του τότε γνωστού κόσμου. Το 1863 βρέθηκε στο νησί το άγαλμα της Νίκης, ύψους 2,75 μέτρων, που εκτίθεται στο Μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι. Η ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά της Σαμοθράκης είναι αδιαμφισβήτητη. Αρχαιολογικοί χώροι, βυζαντινά, μεταβυζαντινά και νεώτερα μνημεία υπάρχουν σε 65 θέσεις του νησιού, αν και μόνο 21 εξ αυτών είναι χαρακτηρισμένα ως τέτοια· επίσης ο οικισμός της Χώρας έχει χαρακτηριστεί ως παραδοσιακός.

Νίκη Σαμοθράκης, Μουσείο Λούβρου.

Η Σαμοθράκη υπήρξε το πρώτο ευρωπαϊκό έδαφος που επισκέφθηκε κατά τις περιοδείες του ο Απόστολος Παύλος στα 49 μ. Χ. κατά τη Δεύτερη Αποστολική του Περιοδεία με τη συνοδεία του Σίλα. Έως το 1204 η Σαμοθράκη ανήκε στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Αργότερα (1355) ήρθαν ως κυρίαρχοι οι Ενετοί και μετά η Γενουάτικη οικογένεια των Γκατιλούζι (εξελ. Γατελούζοι). Τα Γενουάτικα οχυρά παραμένουν, μάλιστα ο «Πύργος των Γκατιλούζι» αποτελεί ένα πολύ σημαντικό μνημείο. Τον επόμενο αιώνα το νησί κατακτήθηκε οριστικά από τους Οθωμανούς Τούρκους (1479). Στις παραμονές της Ελληνικής Επανάστασης η Σαμοθράκη είχε γύρω στους 4.000 κατοίκους. Η συμμετοχή τους στον Εθνικό Αγώνα είχε καταστροφικό τίμημα. Την 1η Σεπτεμβρίου 1821 τουρκική απόβαση 1.000 ή 2.000 ανδρών κατέληξε σε καθολική λεηλασία, εμπρησμό και σφαγή. Στο τέλος του 19ου αιώνα ο πληθυσμός της Σαμοθράκης ήταν 3.000 και το 1912 3.700. Το Φεβρουάριο του 1914 επικυρώθηκε η προσάρτηση της Σαμοθράκης, που είχε καταλάβει ο ελληνικός στόλος το φθινόπωρο του 1912.

Ιερό των Μεγάλων Θεών, Παλαιόπολη.

Το 1918 και 1922 πρόσφυγες από τα παράλια της Μικράς Ασίας πρόσθεσαν τις δυνάμεις τους στις ντόπιες προσπάθειες ανάπτυξης. Το 1951 ο πληθυσμός έφτασε στο μεγαλύτερο επίπεδο των νεότερων χρόνων με 4.258 κατοίκους. Τα αμέσως όμως επόμενα χρόνια ένας μεγάλος αριθμός των κατοίκων αναγκάστηκε να μεταναστεύσει.

Παραδοσιακά η οικονομία του νησιού στηριζόταν στην κτηνοτροφία και λιγότερο στη γεωργία, αφού η ποιότητα και η παραγωγικότητα του εδάφους ήταν μέτρια. Η κτηνοτροφία αποτελούνταν αποκλειστικά από αιγοπρόβατα, ενώ τα βοοειδή χρησιμοποιούνταν μόνο σε εργασίες. Παλαιότερα οι κτηνοτρόφοι μετακινούσαν τα ζώα τους ανά εξάμηνο από τα πεδινά προς τα ορεινά και αντίστροφα, ενώ σήμερα όλα τα ζώα είναι ελευθέρως βοσκήσιμα. Οι γεωργοί παρήγαγαν μόνο κριθάρι. Στο νησί υπήρχαν σιδεράδες, ραφτάδες, παπουτσήδες, κτηματίες, μαγαζάτορες, σαμαράδες, γανωτές, πεταλωτές, κατασκευαστές τριβολιών (σκεύος για παραγωγή τυριού).

Στη Σαμοθράκη λόγω της αφθονίας των ανανεώσιμων υδάτινων πόρων λειτουργούσαν αρκετοί νερόμυλοι. Στις αρχές του 20ού αιώνα υπήρχαν εννέα

Τυροκομείο. Συλλογή Μανώλη Μαργαρίτη.

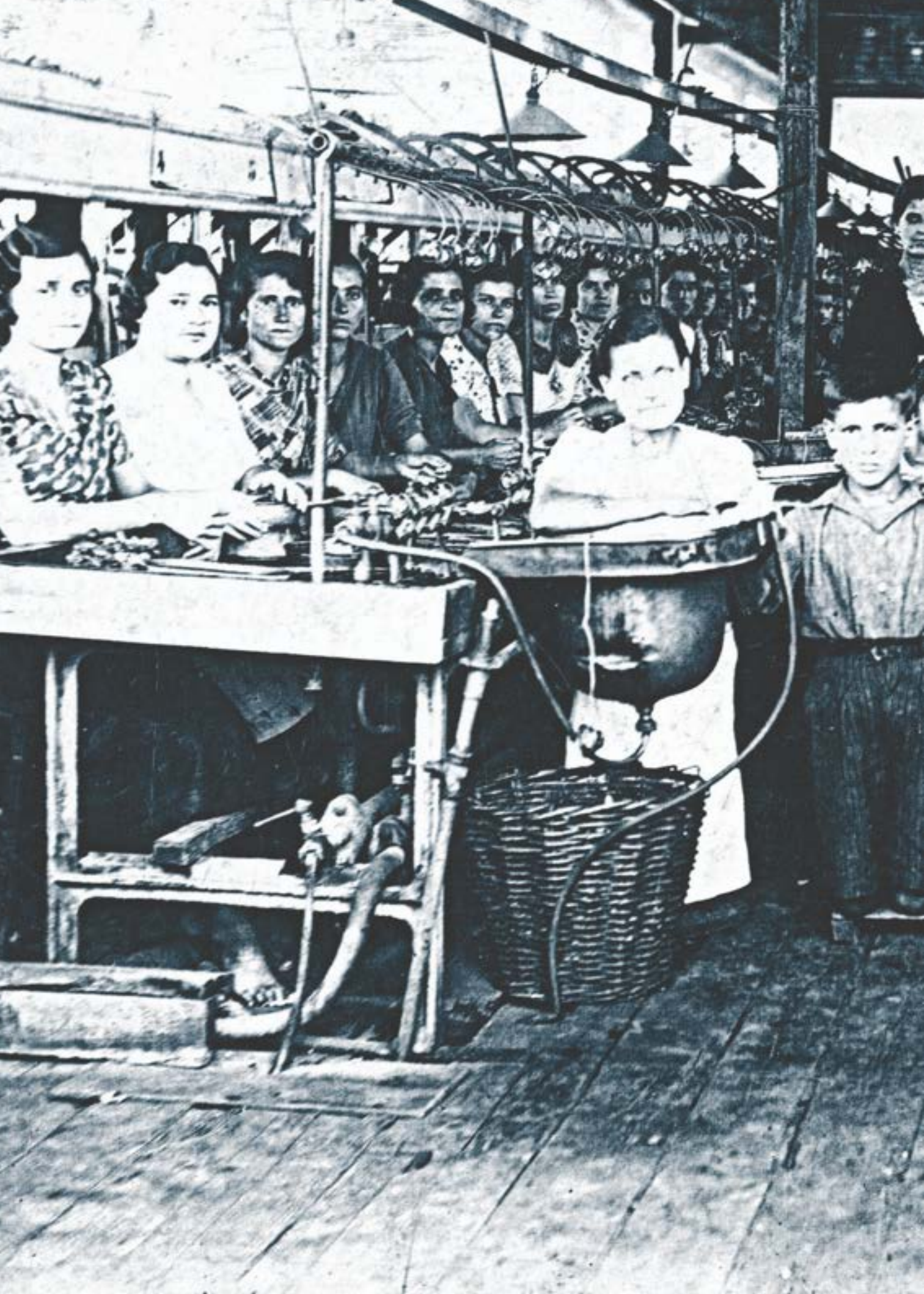
νερόμυλοι, κυρίως ελαιόμυλοι, στα νοτιοδυτικά του νησιού. Οι ελαιόμυλοι (λιοτρίβια) κτίστηκαν μεταξύ του 1896 και του 1925, και θεωρείται ότι έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην ένταξη της Σαμοθράκης στο βιομηχανικό τρόπο παραγωγής. Ήταν μακρόστενα, πετρόκτιστα κτίρια, των οποίων το συνολικό εμβαδόν κυμαινόταν από 70 έως 584 τετραγωνικά μέτρα. Σε αυτά συμπεριλαμβάνονταν το κυρίως ελαιουργείο με τις μυλόπετρες, το πιεστήριο, αποθήκες με κιούπια για το ελαιόλαδο και αμπάρια για τον ελαιόκαρπο. Μερικοί από τους λαδόμυλους λειτουργούσαν μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1980.

Πλέον το μεγαλύτερο ποσοστό, 66,17% (2011), από τη συνολική απασχόληση του πληθυσμού του νησιού καταλαμβάνει ο τριτογενής τομέας, με έμφαση στις επιχειρήσεις του τουρισμού και του εμπορίου. Επίσης, αρκετά δυναμικός τομέας (21,77%) απασχόλησης στη Σαμοθράκη είναι ο πρωτογενής, που περιλαμβάνει κλάδους όπως η κτηνοτροφία, η αλιεία και η γεωργία. Τέλος, ο δευτερογενής τομέας, που περιλαμβάνει βιοτεχνίες, εργαστήρια, χειροτεχνίες καθώς και η οικοδομική δραστηριότητα, που συγκεντρώνονται κυρίως στην ευρύτερη περιοχή της Καμαριώτισσας λόγω του λιμανιού, είναι αρκετά περιορισμένος, με ποσοστό 12,06 % επί του συνόλου της απασχόλησης.

Φούρνος της Χώρας που λειτουργεί πάνω από έναν αιώνα. Συλλογή Μανώλη Μαργαρίτη.

Υπόμνημα

ΠΗΓΕΣ

Αρχεία

Εθνολογικό Μουσείο Θράκης

Ένωση Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ν. Ορεστιάδας και Περιφέρειας

Εμπορικό Επιμελητήριο Έβρου, Πρακτικά Δ.Σ. 1945-1996

Φωτογραφικά Αρχεία

Σοφίας Αινείτου

Μιχαήλ Γ. Βασιλειάδη

Δημήτρη Γκεντσίδα

Αχιλλέα Γκιδίκα - Φώτο Γκιδίκα

Εθνολογικό Μουσείο Θράκης

Επιμελητήριο Έβρου

Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Ορεστιάδας και Περιφέρειας

Γεωργίου Κασαπίδη

Λαογραφικό Μουσείο Διδυμοτείχου

Οργανισμός Λιμένος Αλεξανδρούπολης

Ιωάννη Ουζουνόπουλου

Μιχάλη Πατέλη

Απόστολου Σιάτρα – Φώτο Τόλη

Χριστόδουλου Χαμπούρη

Ιστότοποι

Αντριανού: <http://adrianou125.blogspot.gr/>

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης: <http://duth.gr/>

Δήμος Σουφλίου: <http://www.soufli.gr/index.php/el/>

Επιμελητήριο Έβρου: <http://evroschamber.gr/>

Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος: <http://www.uhc.gr/>

Κρατικός Αερολιμένας Αλεξανδρούπολης «Δημόκριτος»: <http://www.ypa.gr/our-airports/kratikos-aerolimenas-alexandroupolis-dhmokritos-kaald>

Οργανισμός Λιμένος Αλεξανδρούπολης: <http://www.ola-sa.gr/>

Συνεταιριστική Τράπεζα Ν. Έβρου: <http://evrosbank.gr/>

“Τάς τε λεωφόρους μή βαδίζειν”: <http://tangelonias.blogspot.gr>

Δήμος Σαμοθράκης: <http://www.samothraki.gr>

Βιβλία - Περιοδικά

Αλεξιάδης, Ζ. (2010). «Ο Φάρος της Αλεξανδρούπολης». Στο Αλ. Μποτονάκη (Επιμ.), *Σελίδες από την ιστορία της Αλεξανδρούπολης και της γύρω περιοχής*, Αθήνα: Πολιτιστικός και Ψυχαγωγικός Σύλλογος Αλεξανδρουπολιτών Αττικής, σ. 209-212.

Βακαλόπουλος, Κ. (1990). *Ιστορία του Βόρειου Ελληνισμού (Θράκη)*. Θεσσαλονίκη: Αφοί Κυριακίδη.

Βουραζέλη-Μαρινάκου, Ε. (1950). *Αι εν Θράκη Συντεχνίαι των Ελλήνων κατά την Τουρκοκρατίαν*. Θεσσαλονίκη: Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών.

Γενικός Οδηγός Μακεδονίας-Θράκης και Νήσων (1928). Θεσσαλονίκη: Δ. Ρουζούνη.

Γουρίδης, Α. (2006). *Διδυμότειχο, μία άγνωστη πρωτεύουσα*. Κομοτηνή: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ροδόπης-Έβρου.

Γουρίδης, Α. (1999). *Το ιστορικό Διδυμότειχο. Συμβολή στην ιστορία και την τοπογραφία της πόλεως του Διδυμοτείχου*. Διδυμότειχο: Δήμος Διδυμοτείχου.

Δελιβάνης, Δ. (1980). *Η οικονομία της Δυτικής Θράκης από το 1920*. Ανάπτυπο (τ. Α' της Θρακικής Επετηρίδος). Κομοτηνή.

Δελιγιάννης, Α., & Παπαδημητρίου, Δ. (1998). «Η εξέλιξη του σιδηροδρομικού δικτύου στο βορειοελλαδικό χώρο» στο *Τεχνολογία*, τεύχος 2, σ. 17-18.

Δημητρίου Α., Θεοδωρίδης Α., & Μαντούβαλος, Ι. (2016). *Μελέτη της εξέλιξης του περιβαλλοντικού αστικού τοπίου στον χώρο και τον χρόνο ως εργαλείο για την εκπαίδευση για το περιβάλλον και την αειφορία. Η περίπτωση της Αλεξανδρούπολης*. Θεσσαλονίκη: Εργαστήριο Έρευνας και Επικοινωνίας για το Περιβάλλον και την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης στην Προσχολική Ηλικία, Σχολή Επιστημών Αγωγής, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Δήμου Σαμοθράκης 2014-2019 (2016).

Ζαφείρης, Χ. (Επιμ.). (2015). *Αλεξανδρούπολη. Οικονομική ζωή*. Αλεξανδρούπολη: Ιστορικό Μουσείο Αλεξανδρούπολης.

Καλαμπουκίδου-Πασχάλη, Ε. (2002). *Σαμοθράκη, Ιστορία-Αρχαιολογία-Περιήγηση*, Θεσσαλονίκη: Μαϊάνδρος.

Καραδήμου-Γερολύμπου, Αλ. (2004). *Μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Θεσσαλονίκη και βορειοελλαδικές πόλεις στο τέλος του 19ου αιώνα*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press.

Καργάκος, Σ. (2000). *Αλεξανδρούπολη. Μια νέα πόλη με παλιά ιστορία*. Αθήνα

Κριτού, Αθ. (1995). *Αλεξανδρούπολη: η 100χρονη ιστορία της, 1878-1978*. Αλεξανδρούπολη.

Λεκάκης, Γ. (2006). *Σαμοθράκη: Η Ιερά Νήσος*, Αθήνα: Ερωδιός.

Λεύκωμα Θράκης – Μακεδονίας (1932). Κομοτηνή: Τύποις Απ. Αντωνιάδου.

Μάτσας, Δ., & Μπακιρτζής, Α. (2001). *Σαμοθράκη, Μικρός Πολιτισμικός Οδηγός*, Αθήνα: Δήμος Σαμοθράκης.

Μαυρίδης, Π. (2008). *Η Νέα Ορεστιάδα στη ροή του χρόνου*. Ορεστιάδα: Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Νέας Ορεστιάδας.

Μαυρίδης, Π., & Μπεζιργιαννίδης, Β. (1996). *Μνήμες από τις αξέχαστες πατρίδες. Δραστηριότητες του Συλλόγου*. Ορεστιάδα: Μορφωτικός Σύλλογος «Μουσείο Λαογραφίας και Ιστορίας Τέχνης Ορεστιάδας και Περιφέρειας».

Μπακιρτζής, Ι. (2015). «Η μετάβαση από το 19ο στον 20ο αιώνα για τις πόλεις του βορειοελλαδικού χώρου – η περίπτωση των αστικών κέντρων της δυτικής Θράκης, όπως αποτυπώνεται στις επίσημες οθωμανικές επετηρίδες και λεξικά και στη γαλλόφωνη Επετηρίδα της Ανατολής». Στο: Κ. Δημάδης (Επιμ.), *Πρακτικά του Ε' Ευρωπαϊκού Συνεδρίου Νεοελληνικών Σπουδών της ΕΕΝΣ: Συνέχειες, ασυνέχειες, διακυρήξεις στον ελληνικό κόσμο (1204-2014)*. Αθήνα: Ευρωπαϊκή Εταιρεία Νεοελληνικών Σπουδών, σ. 325-340.

Ορδουμποζάνης, Θ. (2006). *Προκλήτωρ Πόλις. Ταξίδι μνήμης στην πρώιμη Αλεξανδρούπολη*. Αλεξανδρούπολη: Σύλλογος Προσωπικού και Φίλων Καρδιοχειρουργικής Κλινικής Δ.Π.Θ. «Γαληνός»

- Παναγιώτου, Γ. (2005). *Το Λιμάνι της Αλεξανδρούπολης. Σταυροδρόμι στο Θρακικό Πέλαγος*. Αλεξανδρούπολη: Οργανισμός Λιμένος Αλεξανδρούπολης Α.Ε.
- Πατέλης, Μ. (1994). *Σουφλί. Οδοιπορικό στο χθές*. Σουφλί.
- Πατέλης, Μ. (2000). *Σουφλίου Εγκώμιον*. Ξάνθη: Πολιτιστικό Αναπτυξιακό Κέντρο Θράκης.
- Πατέλης, Μ. (2007). *Αλεξανδρούπολη. Οικονομίας Πανόραμα 1870-1970*. Αλεξανδρούπολη: ΠΕΛΤΗ
- Παπαθανάση-Μουσιοπούλου, Κ. (1985). *Συντεχνίες και επαγγέλματα στη Θράκη 1685-1920*. Αθήνα: Πιτσιλός.
- Παπαθανάση-Μουσιοπούλου, Κ. (1986). *Αλεξανδρούπολη και Θρακικός ελληνισμός (χρονικό)*, Αθήνα: Πιτσιλός.
- Παυλόπουλος, Ζ., & Παπαγιάννης, Γ. (2011). *Οι οικογένειες της Μεγάλης Ελλάδας*. Αθήνα: Istopress.
- Σακελλαρόπουλος, Θ. (Επιμ.). (2004). *Οικονομία και πολιτική στη σύγχρονη Ελλάδα*. Αθήνα: Διόνικος.
- Σύλλογος Φίλων του Σιδηροδρόμου (1997). *Οι Ελληνικοί Σιδηρόδρομοι. Η διαδρομή τους από το 1869 έως σήμερα*. Αθήνα: Μίλητος.
- Τεμιρτσίδη, Μ. (2009). *Από το Δεδέαγατς στην Αλεξανδρούπολη (Η ιστορία της πόλης από το 1860 έως το 1920)*, Δημοσίευτη Διπλωματική Εργασία, Τμήμα Ιστορίας-Αρχαιολογίας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη.
- Τσιρταβής, Ε. (2001). «Εικόνες από το παλιό Διδυμότειχο και τον Έβρο». *Θρακικός Οικωνός*, τεύχος ΙΔ, σ. 38-43.
- Τσονίδης, Τ. (1980). *Η Ορεστιάδα μας*. Αθήνα: Εκπολιτιστικός Σύλλογος Νέων Ορεστιάδος.
- Τσουνής, Γ. (2002). *Σαμοθράκη, Οικοτουριστικός Οδηγός*, Αθήνα: Δήμος Σαμοθράκης.
- Φραγκιάδης, Αλ. (2007). *Ελληνική οικονομία 19ος-20ος αιώνας. Από τον Αγώνα της Ανεξαρτησίας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης*. Αθήνα: Νεφέλη.
- Φυλλαρίδης, Ζ. (2010). *Μνήμες Σουφλίου. Λαογραφικό Μουσείο Σουφλίου «Τα Γνάφαλα»*. Αλεξανδρούπολη: Νομαρχιακό Διαμέρισμα Έβρου.
- Χριστιανόπουλος, Ν. (1993). *Σύντομη ιστορία του Διδυμοτείχου*. Θεσσαλονίκη: Ιδιωτική έκδοση.

Ευχαριστίες

Για την ολοκλήρωση αυτής της έκδοσης θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε για την παραχώρηση φωτογραφιών τους: Σοφία Αινείτου, Μιχαήλ Γ. Βασιλειάδη, Νατάσσα Γαβριήλ (Επιμελητήριο Έβρου), Αγγελική Γιαννακίδου (Εθνομολογικό Μουσείο Θράκης), Πασχαλιά Γεωργουσίδου (Ένωση Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ν. Ορεστιάδας και Περιφέρειας), Δημήτρη Γκεντσίδα, Αλεξάνδρα Γκιδίκα, Αχιλλέα Γκιδίκα (Φώτο Γκιδίκα, Διδυμότειχο), Γεώργιο Κασαπίδη, Μανώλη Μαργαρίτη, Πασχάλη Μαυρίδη (Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Ορεστιάδας και Περιφέρειας), Οργανισμό Λιμένος Αλεξανδρούπολης, Νάντια Ουζουνπούλου (Μύλοι Θράκης), Μιχάλη Πατέλη, Απόστολο Σιάτρα (Φώτο Τόλη, Αλεξανδρούπολη), Χρυσούλα Τσιακιράκη-Κυρούδη (Λαογραφικό Μουσείο Διδυμοτείχου), Γιάννη Τσομπανίδη (Δήμος Ορεστιάδας) και Χριστόδουλο Χαμπούρη (Επίτιμο Πρόεδρο του Επιμελητηρίου Έβρου).

Για την πολύτιμη βοήθειά τους: Μαρία Βρετοπούλου (Επιμελητήριο Έβρου), Αθανάσιο Γουρίδη, Ευδοκία Δελήβαλτα (Λαογραφικό Μουσείο Διδυμοτείχου), Σοφία Λαμπάκη (Εκδόσεις «Πέλη» Α.Ε.), Εμμανουήλ Μαυρίδη (Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Ορεστιάδας και Περιφέρειας), Αντώνη Μινάρδο (Επιμελητήριο Έβρου), Σαράντη Παπαδόπουλο, Αθανάσιο Παπαθανασίου, Χρόνη Σιάτρα, Λεωνίδα Σκερλετόπουλο (Επιμελητήριο Έβρου), Βάσω Χατζιόγλου (Μύλοι Θράκης).

Πληροφορίες φωτογραφιών

Σελ. 6-7: Συνεδριακή αίθουσα Επιμελητηρίου Έβρου, 1959. Αρχείο Ιωάννη Ουζουνόπουλου.

Σελ. 16-17: Επιμελητήριο Έβρου, 1959. Συνεδριακή αίθουσα Επιμελητηρίου, 1959. Αρχείο Ιωάννη Ουζουνόπουλου.

Σελ. 70-71: Σωματείο Αρτοποιών, σημερινή οδός Διάκου και Εμπορίου, 1947. Αρχείο Απόστολου Σιάτρα.

Σελ. 112-113: Αναπήνιση μεταξιού στο εργοστάσιο Ευτέρπη του Τζίβρε, 1930. Αρχείο Μιχάλη Πατέλη.

Οι εικόνες στις σελίδες 80-81 των διαφημιστικών καταχωρήσεων εμπορικών οίκων της Αλεξανδρούπολης του 1921 προέρχονται από το βιβλίο *Οι οικογένειες της Μεγάλης Ελλάδας*, εκδόσεις Istopress και παραχωρήθηκαν ευγενικά από τους συγγραφείς Ζ. Παυλόπουλο και Γ. Παπαγιάννη.

